

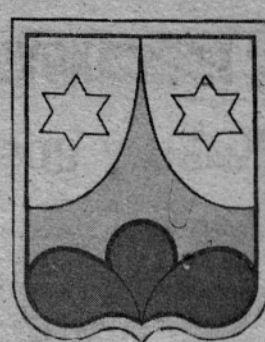
MOZIRJE

Leto XVI
Številka 6
Junij 1985

Sawing'ske

NOVICE

Glasilo socialistične
zveze delovnega ljudstva
občine Mozirje

LJUBNO

GORNJI GRAD

A. V.

Kako v gospodarstvu?

(Nadaljevanje s 1. strani)

202,0, in so večje od obveznosti do dobaviteljev za 39,0%.

Zaloge so se v prvem tromesečju glede na enako obdobje preteklega leta povečale za 85,1%, torej se trend povečanja zalog nadaljuje iz preteklega leta, tudi v letošnje leto.

Zaloge predstavljajo v prvem tromesečju 3.717.011.000 din, kar je za 231,6 indeksnih točk več kot v letu 1984. Najbolj so se zaloge povečale v Gorenju Glin, v Smreki in TOZD-u Kemija.

Na koncu se naj dotaknemo še izgub iz tekočega poslovanja. V naši občini smo v prvem periodičnem obdobju dosegli 6.385.000,00 din izgube. Z negativnim poslovnim rezultatom sta poslovala TOZD-a Gozdnega gospodarstva in sicer TOZD Luče in TOZD Transport in gradnje. Značilno za to DO je, da se že vsa leta v tem obdobju pojavlja izguba, ki je sezonskega značaja, tako, da ni bojazni, da le-ta do polletja ne bi bila odpravljena. Bolj pereča je le-ta v drugi DO to je v Turistu Nazarje, kjer znaša 2.491.000 din, kar pomeni v dohodku te DO 31,7%. Dejstvo je namreč, da bodo v DO Turist težko do 1. polletja letošnjega leta prisopodarili pozitiven rezultat. Vzrok za izgubo navajajo v zmanjšani kupni moči in s tem v zvezi padec fizičnega prometa (najbolj je to občutili v obeh hotelih). Upadanje prometa je prisotno že nekaj let, vendar je bilo najbolj izrazito prav v tem obdobju.

Drug problem predstavljajo stroški, saj cene nekaterim živilom skokovito naraščajo. Tudi nujnih vzdrževalnih del se je realiziralo več kot v prejšnjih obdobjih.

Zato je nujno potrebno, da v tej DO takoj izdelajo program ukrepov za odpravo motenj, da bodo rezultati ob polletju boljši, poleg tega pa je na pragu tudi letna sezona, katere možnosti je treba maksimalno izkoristiti.

GLAVNE ZNAČILNOSTI S PODROČJA NEGOSPODARSTVA

Analiza obsega poslovanje izvajalcev s področja negospodarstva in sicer s področja šolstva, zdravstva, otroškega varstva in delovnih skupnosti uprav in samoupravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti in materialne proizvodnje.

Na poslovanje v I. tromesečju leta 1985 sprememba Zakona o ugotavljanju in razporejanju celotnega prihodka in dohodka ter ugotavljanju in razporejanju prihodka ni imela praktično nikakršnega vpliva. Če analiziramo glavne kategorije ekonomskih kazalcev, lahko ugotovimo naslednje:

Celotni prihodek v negospodarstvu je porasel za 74,6% napram enakem lanskem obdobju. Iz tabele v tekstu je razvidno, da pa se je menjala struktura celotnega prihodka pri posameznih nosilcih. Najbolj kritična je slika pri osnovnih šolah, kjer se je struktura celotnega prihodka od 47 strukturnih deležev zmanjšala na 42, kar je za 5 strukturnih deležev manj kot v enakem lanskem obdobju. Nadalje je zmanjšanje prisotno tudi pri Vzgojno varstveni organizaciji, Kmetijski zemljiški skupnosti in Delovni skupnosti upravnih organov SO Mozirje.

Povečanje strukture celotnega prihodka pa je prisotno

pri TOZD Splošno zdravstvo Mozirje, Skupnih službah SIS Mozirje in Delovni skupnosti Poslovne skupnosti RAZVOJ Mozirje.

Delež porabljenih sredstev v strukturi celotnega prihodka negospodarstva se je povečal za 6,5% ali iz 24,5 strukturnih deležev v I. tromesečju 1984 na 26,1 strukturne deleže v prvem tromesečju leta 1985. Delež porabljenih sredstev v celotnem prihodku je največji pri osnovnih šolah, kar je delno vzrok v nominalno nižji rasti celotnega prihodka kot v enakem lanskem obdobju.

Amortizacija je v negospodarstvu obračunana le minimalna in je večja od lani za 54,5% in znaša 4.150.000,00 din.

Dohodek v negospodarstvu je porasel za 70,7%; nad poprečjem negospodarstva se je dohodek povečal pri DS Poslovne skupnosti Razvoj Mozirje (253,1), pri Skupnih službah SIS Mozirje (194,0), Delavski univerzi Mozirje (235,47, TOZD splošno zdravstvo Mozirje (220,1) in VVO Mozirje (177,9). Ostali so pod poprečjem negospodarstva.

V strukturi dohodka so najbolj porasli izdatki za Skupno porabo t.j. za SIS družbenih dejavnosti (brez stanovanjskega dela), ki se financirajo iz dohodka, saj so se povečale glede na enako obdobje z indeksom 210,4. Del dohodka za druge namene so porasli z indeksom 161,4.

V global se je čisti dohodek povečal za 66,5%. V strukturi predstavljajo osebni dohodki 79,3% in so v bruto masi porasli za 60,4%.

Za poslovni sklad je namenjenih 79,2% več sredstev in predstavlja v strukturi ČD 6,7 strukturne deleže. Za sklad skupne porabe je namenjeno 11,7 strukturne odstotke in se je povečal za 209,1 indeksne točke in za rezervni sklad 91,9% več sredstev ali 2,1 strukturni delež.

Terjatve do kupcev so se povečale za 23,2%, obveznosti pa le za 7,4%. Najbolj so terjatve porasle pri OŠ Luče, VVO, OŠ Ljubno, OŠ Gornji grad in Delavski univerzi. Razen pri VVO so to terjatve do realizacije financiranja programov v SIS.

V izplačano maso neto osebnih dohodkov štejemo vse osebne dohodke v I. tromesečju leta 1985 z upoštevanjem izplačil na račun leta 1984. Osebni dohodki in neto masi so porasli za 75,5% in znaša poprečni mesečni čisti osebni dohodek na zaposlenega v negospodarstvu 35.283,00 din.

OD na zaposlenega je glede na enako obdobje večji za 71,33, glede na poprečje leta 1984 pa za 10,8% (poprečje leta 1984 znaša 31.842,00 din).

Število zaposlenih po stanju na koncu meseca večje za 8 delavcev ali 2,2%, po vkalkuliranih urah pa za 9 delavcev ali 2,5%. Število zaposlenih na osnovi vkalkuliranih ur je večje pri osn. šoli Gornji grad za 1 delavca, v osnovni šoli Mozirje za 1 delavca, v osnovni šoli Luče za 1 delavca, v VVO za 1 delavca, v TOZD Splošno zdravstvo Mozirje za 2 delavca, pri Delavski univerzi za 2 delavca, v DS uprave za 2 delavca in DS PS Razvoj za 1 delavca.

Število zaposlenih se je zmanjšalo v Osnovni šoli Ljubno za 1 delavca in v skupnih službah SIS za 1 delavca.

Takole se običajno konča neprevidna vožnja... s smrtjo, ali pa z veliko škodo.

Kako je z varnostjo?

Zanimalo nas je kako je letos kaj z varnostjo in naša vprašanja je pojasnjeval komandir milice v Mozirju Bernard Petanjek.

Na sploh je glede varnostnih razmer stanje zadovoljivo.

Opaziti je v primerjavi z lanskim istim obdobjem, nekoliko slabše stanje. Tako je več primerov tatvin in drugih premoženjskih deliktov, več je tudi prometnih nesreč, te pa tudi s hujšimi posledicami.

Letos imamo že tri žrtve prometnih nesreč. Največkrat botruje nesrečam na cesti prehitra in morda tudi preobsejna vožnja. Glede tatvin pa naj povemo, da gre v glavnem za manjše tatvine na zasebni in družbeni lasti. Kot primer, neki mladoletnik je zgrešil nad 10 tatvin, ko je vlamljal v vikende in iz njih jemal hrano. Tu gre za izrazit socialen primer, ki kot tak ni bil pravočasno obravnavan. Ko govorimo o škodi na družbenem premoženju

je treba reči, da je ta lani proti koncu leta bila znatno manjša kot prej v letu. Na sploh gre za površen odnos do družbene lastnine, ki potem navaja razne nepridiprave, da kakšen predmet, največkrat orodje, odtujijo. Je pa še veliko blaga na prostem skladiščnega, tako velja to za gradbišča, kakor tudi za nekatere trgovine.

Opozorila varnostnikov ne zaležejo vedno in povsod.

Tudi kršitev javnega reda in miru je bilo letos več. Seveda gre pri tem le za manjše izgrede, kot neustrezno obnašanje na javnem kraju, kaljenje nočnega miru in podobno.

V cestnem prometu je opaziti, da občasne kontrole z radarjem le malo pomagajo. Voznikom manjka obzirnosti in previdnosti. Morda je takšno stanje pripisati deloma tudi slabi pripravi voznikov? Skratka, tudi na cesti manjka kulturno vedenje.

Komunisti o kulturi

Na zadnji seji občinskega komiteja ZKS Mozirje so najprej obravnavali kadrovske rast v ZK znotraj naše občine. Komisija za razvoj organiziranosti je pripravila obsežen pregled gibanja članstva v ZKS. Ugotovili so nekatere neugodne kazalce, kot premalo članstva iz vrst kmečkega prebivalstva, premalo včlanjevanja delavcev iz drugih republik, odločno premalo dela z mladimi, posebno v delovnih organizacijah, to ima posledično odsev v sprejemanju mladih v ZK, nekatere osnovne organizacije premalo pozornosti posvečajo sprejemanju novih članov, tu izstopata kot taki med drugimi OO Solčava in OO Eltroj. V nekaterih delovnih organizacijah sploh nimajo osnovne organizacije ZK (TOZD Kemija, TOZD GG Luče itd.).

Da bi se stanje glede poročanega popravilo, so imenovali posebno komisijo, ki bo odsej pomagala osnovnim organizacijam ZKS pri prizadevanjih za povečevanje števila članstva v nakazanem smislu.

Zelo obsežno so poročali o razpravah, ki so bile pripravljene na temelju gradive CK ZKS o kulturi v naši dolini. Razprave so pripravili za krajevne skupnosti in delovnih organizacijah Eltroj in Kovinarstvo Ljubno. Sprošene razprave v teh sredinah so opozorile na razne plime in oseke v naši kulturi. Vendar pa je ugotovitev razveseljiva, da ni znakov vidnega nazadovanja. V dolini dela 11 prosvetnih društev in 4 šolska kulturna društva.

K temu dodajmo še godbo na pihala. Enotna ugotovitev, da je vprašanje gmetnega značaja prišlo povsod v ospredje, kaže na pomanjkanje sredstev za hitrejši razvoj kulturnih dejavnosti v občini. Ljubiteljsko delo je gmetno prešibko podprto, pa tudi marsikdaj porinjeno v ozadje. Prebivalstvo pa kaže veliko zanimanja za kulturne prireditve. Seveda je treba ob tem poudariti, da so naše možnosti zelo omejene glede na tehnična vprašanja, saj ponekod nimajo ustrezne opreme, ponekod niti prostorov. Posebno vprašanje so vodstveni kadri, teh je odločno premalo. To je občutili v vseh vrstah kulturne dejavnosti. Opaziti je veliko voljo, da se težave prebrodijo. Nismo še prodrli v

delovne organizacije, kjer nimamo niti za kulturo zadolženih delavcev, seveda pa nikakor ne kulturnih animatorjev. Vse je pač odvisno od vodilnih ljudi v posameznih sredinah.

Kulturna organiziranost v občini je šibka, saj vse delo opravljajo ljubiteljsko. Sma ena redkih občin, ki nima kulturnega središča in ustreznega kadra. O vprašanju ustrežnejše organiziranosti bo treba posvetiti nujno večjo pozornost.

Razveseljivo je vse večje vključevanje mladih. Tako v nekaterih krajih mladi že vodijo kulturno delo.

V razpravi so se dotaknili vprašanja policentričnega razvoja kulture v Sloveniji. Oddaljeni kraji so zelo prikrajšani za kulturne dobrine, teh pa imajo v središčih na pretek.

V naših razmerah bo treba še naprej iskati izhoda v ljubitelstvu, tega bo treba ne samo gmetno podpreti, temveč tudi moralno vrednotiti. Drugom moramo nuditi več neposredne pomoči.

Verjetno bi morali bolj načrtovati. V nekatere stvari smo vložili veliko sredstev. Gre za bolj enakomerno porazdelitev kulturnih dobrin. V nekaterih delovnih organizacijah imajo že sedaj dober posluh za kulturno dejavnost, to pa je včasih tudi dragoceni vir sredstev. Bo pa treba ljubiteljsko dejavnost vsestransko podpreti in negovati. Vse preveč je želja v širšem merilu. Načrtuje se z veliko mero nestrpnosti na vseh ravneh, tako republiških, kot regijskih. Časi pa so taki, da vsega ne bomo zmogli. Tudi pri nas imamo primer, ko se načrtovalci niso menili za ustrezno in funkcionalno notranjo ureditev novozgrajenega doma, sedaj pa imamo težave že pri manjših prireditvah.

Končno so spregovorili še o vprašanju kulture v najširšem smislu. Menili so, da bi morali gojiti kulturo medsebojnih odnosov, kulturno dela, kulturo zavesti in še bi lahko naštevali. O tem premalo kdaj spregovorimo, še manj pa kaj storimo, da bi se medčloveški odnosi ravnali in odvijali po načelih kulturnega sožitja.

Razprava je nanizala vrsto vprašanj, ki so jih zajeli v sklepah in predlogih za razpravo o kulturi na ravni CK ZKS.

Dan mladosti

Ob praznovanju letošnjega Dneva mladosti, smo v naši občini 24. 5. 1985 sprejeli v ZSMS 226 pionirjev. Sprejem pionirjev iz vseh šol je bil v Mozirju. Vsaka šola je pripravila zanimiv in pester kulturno-zabavni program. Na prireditvi smo podelili knjižne nagrade za najboljša likovna dela na temo »Mladost«, ki so jih prejeli Jožica Letojne iz OŠ II. grupe odredov Mozirje, Andreja Urh iz OŠ Blaža Arniča Luče, Irena Zagožen iz COŠ Fran Kocbek Gornji grad in Robi Lihteneger iz OŠ Šlandrove brigade Ljubno. Prav tako so bile podeljene knjižne nagrade za najboljše spise.

Nagrajeni so bili Simona Robnik iz Luč, Mateja Krumpačnik iz Ljubnega, Danica Podvratnik iz Mozirja in Franc Ramšak iz Gornjega grada.

OK ZSMS Mozirje podeljuje za vestno in prizadevno delo v mladinski organizaciji srebrni znak ZSMS. Letos so jih prejeli Izidor Matko iz OO ZSMS Kovinarstvo Ljubno, Martin Zupančič iz OO

ZSMS Bočna, Minka Naglič iz COŠ Franc Kocbek Gornji grad. Prav tako je bil podeljen srebrni znak ZSMS dekliskemu pevske-mu zboru Nazarje in OO ZSMS Bočna.

Center za mladinsko prostovoljno delo je pripravil v počastitev Dneva mladosti razstavo o udeležbi naše brigade »Slavko Šlander« na MDA v Sloveniji.

V soboto, 25. 5. je bilo tekmo-vanje med OO ZSMS v malem nogometu za fante in v odbojki za dekleta v Nazarjah.

V malem nogometu je sodelovalo 14 ekip, v odbojki pa 9. Na začetku je bilo sicer nekaj zapletov, vendar se je nato tekmo-vanje odvijalo nemoteno. Zmagovalci v nogometu so bili iz OO ZSMS Ljubno, pred OO ZSMS Smreka, OO ZSMS Nazarje in OO ZSMS GORENJE GLIN — TOZD Žaga. V odbojki so zmagala dekleta iz Ljubnega, pred Radmirjem. Nazarjani in Bočna.

ANTONIJA ŠPORIN

Načrti v Savinji

Trgovsko podjetje Savinja deluje v sklopu SOZD Merx. To se je doslej dobro odražalo pri preskrbi prebivalstva. To pa je tudi glavna naloga našega domačega trgovskega podjetja, je menil direktor Jože Vrtačnik. Seveda sez nekatere izdelke oskrbujejo tudi druge, tako dobivajo mlečne izdelke iz ljubljanskih mlekar, mesne pa iz Trbovelj. Poleg poslovalnic imajo še prodajo na veliko. Uspešno pa poteka kooperacijska dejavnost z obrtniki.

Slednjo poskušajo razvijati v smeri industrijske kooperacije, ki dela izključno za industrijsko proizvodnjo. Prav to pa bo treba bolj uveljavljati znotraj SOZD Merx.

Le malo ljudi ve, da se Savinja ukvarja tudi z založništvom.

Pri preskrbi nimajo težav, ki bi omejevale ponudbo. Tako izgleda tudi za naprej.

Zanimalo nas je kaj nameravajo pokreniti za razširitev ponudbe v Nazarjah. Tam je krajevna skupnost na pomankljivosti trgovine opozarjala in dala tudi pobudo za sklic vseh dejavnikov, ki so pri tem udeleženi.

Direktor Vrtačnik meni, da je oskrba v Nazarjah zadovoljiva. Da so na račun prostora drugega blaga povečali oddelek za živila. To je gotovo v prid potrošnikom. Tudi osnovno tehnično blago so bolje založili. Sicer pa se v Savinji zavedajo, da so prav v Nazarjah potrebe največje, saj se naselje hitro širi. Zato nameravajo zgraditi novo tehnično trgovino. To bo sprostilo del prostora v sedanjih trgovini. V novi trgovini bi uvajale nekatere novosti na našem trgu in iz nje zalagali obrtnike. Katere so novosti? Gre za sestavljive

programe opreme za stanovanja in druge poslovne prostore. Če bo torej nekdo želel opremo po svoji meri, potem se bo odločil za nakup posameznih delov, ki jih bo v celoto ugradil sam. To pa bo prvič zelo praktično, pa seveda ceneje. V svetu imajo ta način opremljanja prostorov že upeljan in se dobro obnese. Pri tem bi združili znanje in sredstva poleg Savinje še Belinka in Glin, kjer je pripravljajo proizvodne programe v tem smislu.

Seveda bo treba na to novost ljudi šele navaditi, to pa z ustreznimi reklamami ne bo težko.

Ko smo govorili o težavah, je bilo na prvo mesto postavljeno vprašanje visokih obresti. Trgovina brez posojil ne more, ta so pa vezana na izredno visoke obresti, to zmanjšuje akumulacijo. Dalje so utesnjeni z maržami. Te so sicer že sproščene, vendar pa trgovina ne more navijati cen, posebno ne prekršovalna. Nekaj se bo glede tega res popravilo, vendar pa še ostaja ozko grlo v dohodku. Zaloge so večna briga. Brez teh v trgovini ne gre, zrej pa draga posojilna sredstva.

Kramljanje je šlo v drugo smer! Ali je organiziranost trgovine v Mozirju smotna glede na ekonomske zakonitosti? V takem stanju trgovina ni zmožna naložb, to pa je slabo, saj je treba skrbeti za prenovu, pa tudi za nove zmogljivosti. To vprašanje je bilo že večkrat obravnavano na IS SO Mozirje, je dejal direktor Jože Vrtačnik in tudi tam so mnenja, da bi morali iskati izhod v cilju večje akumulativnosti, temu pa podrediti organiziranost.

Uspešni v izvozu

V glasilu Savinjsko-Šaleške zbornice je zaslediti med drugim bogatim gradivom tudi podatek o stanju v zunanji menjavi našega gospodarstva v prvih treh mesecih letos. Navajajo: »Tudi na področju ekonomskih odnosov s tujino veljajo za naše območje podobne ugotovitve kot za celotno republiko. Pokritost uvoza z izvozom je sicer pozitivna in znaša 107% v skupni menjavi, oziroma 121% za konvertibilno tržišče. Kljub temu, razmeroma dobremu dosežku, pa z ravnijsko menjavo s tujino, ne moremo biti zadovoljni. Izvozna in uvozna gibanja ne dosegajo lanske ravni prvega trimesečja, kar je še posebej zaskrbljujoče v velenjskem gospodarstvu

(indeks izvoza le 78). Precej drugače je stanje v mozirski občini, kjer so gibanja menjave s tujino bistveno bolj ugodna.

Mozirsko gospodarstvo je doseglo za 26% večji izvoz kot lani v istem času, pokritost uvoza z izvozom pa znaša kar 167%. Dosežki mozirskega gospodarstva na področju ekonomskih odnosov s tujino so nedvomno rezultati nadpovprečnega povečanja obsega proizvodnje (v primerjavi s slovenskim gospodarstvom) v tej občini.

Vendar je potrebno upoštevati tudi to, da je bila menjava s tujino lani v mozirski občini na zelo nizki ravni in so indeksi tudi zaradi tega zelo visoki.

Gasilsko društvo Gorica bo posvečalo svojo orodjarno. Takole so z deli pričeli

Obrtniki zborovali

Obrtno združenje Mozirje je imelo 3. redno sejo skupščine in zbor v Mozirju. Sejo in zbor je vodil predsednik skupščine združenja Martin Aubrecht.

Zaradi pomembnosti obrtništva v naši družbi, so se zboru udeležili Albiz Plaznik, predsednik SO Mozirje, Franc Finkšt, podpredsednik IS SO Mozirje, Marija Vrtačnik, direktorica uprave za družbene prihodke SO Mozirje, Miro Travner, Dane Senič in Danica Kolman.

O delu izvršilnega odbora združenja je podal poročilo njegov predsednik Vili Marovt. V razpravo pa so se vključili Franc Finkšt, Mirko Cigale in sekretar medobčinske gospodarske zbornice Miro Travner. V glavnem so razpravljali poudarili velik napredek, ki je bil dosežen v delovanju združenja.

Sprejeli so zaključni račun za leto 1984, program združenja za leto 1985 in proračun.

Razprava, ki se je razvila po razlagi novosti na področju davčne zakonodaje je bila zaključena s sklepom, da se naprosi direktorica za družbene prihodke SO Mozirje Marija Vrtačnik, da oskrbi ustrezno pojasnilo, ki naj ga objavijo Savinjske novice. Na ta način bodo seznanjeni vsi obrtniki v občini.

Samostojni avtoprevozniki v občini so bili seznanjeni s postopkom za uveljavljanje

benificirane delovne dobe. Navzočim pa je Herman Remic pojasnil vsebino informacijskega sistema v okviru Zveze obrtnih združenj. Obrtniki so govorili tudi o letošnjem obrtnem sejmu v Celju ter o sejmiski dejavnosti Zveze.

Vroča tema je bila nedvomno gradnja obrtnega doma v Mozirju. Vili Marovt je pojasnil trenutno stanje, ki ni nič razveselljivo. Že 10 let je govor o potrebi po takem domu.

Izhod, ki so ga našli v skupni naložbi v objekt PTT je kot kaže »splaval po vodi«, kajti med tem so naložbeni stroški dosegli neverjetno višino. Zato bodo zaprosili za izjemno lokacijo, ki jo bodo verjetno dobili. Če bo temu tako, bi letos lahko pričeli z gradbenimi deli. Imenovali so lokacijsko komisijo, ki bi si ogledala kraj kjer naj bi gradili.

V nadaljevanju so se dogovorili s predstavnikom Beogradske banke iz Žalca, Danetom Seničem o skladu samopomoči. Tako bi se vloženi denar obrestoval 30%, takšna obrestna mera pa bi bila tudi za posojila iz tega sklada. Za začetek bi obrtniki vložili 200 starih milionov v ta sklad.

Dogovorili so se tudi o vseh podrobnostih v zvezi s poslovanjem sklada. Da pa bi podrobnosti bile znane vsem obrtnikom v nadaljevanju objavljamo celoten sklep zbora.

Luče so tudi zaradi lepega stavbarstva in ohranjene prvobitnosti zanimiv turistični kraj

Iz Luč

Končno so pričeli z rušenjem nekdanje občinske hiše, da bi na njenem mestu zgradili stanovanjski blok. Tako bi kraj pridobil nove stanovanjske zmogljivosti, ki so že zelo potrebne. V novi zgradbi bi naj imela poslovne prostore še Ljubljanska banka. Za izgradnjo skrbi SIS za stanovanjsko izgradnjo. Če bo šlo vse po načrtu, bi naj jeseni prihodnjega leta bila nova stanovanja na red, gradbena dela pa bo verjetno izvajal Gradbenik Ljubno.

Lučani se že pripravljajo na sprejem mladih poročnih parov Ohceti 85. Ti naj bi si v dolini ogledali Radmisko zakladnico, Logarsko dolino, pri Igli pa bi jih sprejeli Lučani s kulturnim sporedom, ki naj bi pokazal domače običaje, oziroma šege. Seveda pa bodo poskrbeli za njihovo vstetransko počutje v kraju samem. Vemo, da Lučani to dobro znajo! Kot zatrjujejo bo kraj

ves tak, kot na Lučki dan, se pravi, da bodo gostje videli stojnice, razne domače dejavnosti in podobno. Torej pestro in veselo bo v Lučah.

Nekoč so v Lučah imeli kar dobro čebelarstvo družino. Delo pa je zamrlo in čebelarji so se razšli. Sedaj postaja čebelarstvo spet zanimiva veja v kmetijstvu, tega se zavedajo tudi v Lučah, zato so sklenili spet ustanoviti čebelarstvo družino. Imeli so že ustanovni občni zbor na katerem so izvolili upravni odbor, tega vodi Rajko Prepadnik, tajniške posle pa bo prevzel Jernej Plankl.

Društvo je potrebno tudi zaradi tesnejše povezave čebelarjev, ki je v času, ko se morajo boriti proti številnim boleznim še kako na mestu. Pa tudi izobraževanje čebelarjev je potrebna dejavnost društva. Vabijo, da se čebelarji pridružijo društvu, prijave pa sprejema tajnik Plankl.

Seja občinske skupščine

V Delavskem domu v Nazarjah so se koncem maja zbrali delegati zborov občinske skupščine na 18. sejo. Proučevali so smernice za pripravo srednjeročnega plana 1986-90 v obliki predloga. Na seji so bila podana tudi poročila Temeljne javnega tožilstva Celje, Temeljne sodišča Celje, Temeljne sodišča Celje, enota Titovo Velenje, Javnega pravobranilstva, Druženega pravobranilca samoupravljanja, Sodišča združenega dela, Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu,

Postaje milice Mozirje in Občinskega sodnika za prekrške. Delegati so v nadaljevanju poslušali poročilo o zbranih in porabljenih sredstvih za blagovne rezerve v letu 1984.

Obpravnavali so Odlok o stavbnih zemljiščih v občini Mozirje (predlog), predlog Odloka o spremembi območij katastrskih občin Ter in Savina in predlog Odloka o organizaciji in delovnem področju upravnih organov občine Mozirje. Opravili so tudi nekatere izvolitve in imenovanja.

Tolkac liga v Mozirju kar dobro igra.

Gasilski zbor

Že pred časom je bila letna skupščina gasilske zveze naše občine v sejni sobi občinske skupščine v Mozirju.

Predsednik zveze Franc Trbovšek je ob tej priliki zelo temeljito orisal stanje v gasilstvu naše doline. Ko je govoril o nevarnostih, ki nam pretijo je omenil tudi vse večjo onesnaženost okolja, ki lahko pomeni na daljši rok tudi ekološko katastrofo. Razmere v naši družbi so vplivale tudi na delovanje v gasilskih društvih, ki so skrajno varčno gospodarila. Pri tem pa so gasilci krepili samoupravno miselnost na vseh ravneh. Znotraj občinskih dejavnikov je zveza povsod našla na popolno razumevanje, zato je njeno delo bilo v preteklem letu uspešno in dobro. Društva so se seveda tako povezovala s krajem v katerem delajo in dosegla na ta način tesno povezanost s prebivalstvom. To pa je za gasilsko organizacijo zelo pomembno. Zveza je krepila povezave zunaj občine, namerava pa še bolj delovati na povezovanju s Kamnikom in Koroško. Seveda je treba smatrati gasilsko organizacijo in našo civilno zaščito kot neločljivo povezano enoto. Tu so gasilci veliko naredili pri izobraževanju občanov.

Sklepi X. kongresa gasilcev so obvezujoči, zato so posvečali veliko dela prav napredku sodelovanja z mladino in ženskami. Vse to pomeni hkrati boj za preprečevanje raznih nesreč, saj se ob takih prilikah daje poudarek izobraževanju in usposabljanju.

Gasilci so se spet pokazali v luči marljivosti. Z lastnim delom in ob

pomoči občanov so tudi lani urejali svoje domove, dopolnjevali opremo in hkrati poskrbeli za najnunejšo opremo proti požaru na kmetijah. Ko je predsednik Trbovšek govoril o članstvu je ugotovil, da so bili tudi v tem pogledu uspešni saj je tako ali drugače včlanjenega v gasilska društva kar 20% vsega prebivalstva. Slabše so se odrezali pri delu z ženskami. Tu še niso našli pravih oblik dela, vendar pa iščejo poti, da bi za gasilstvo tudi med ženskami nastalo zanimanje. Mlade navajajo že v šolskih krožkih na gasilstvo, da so uspeli dokazati tudi to, da so v gasilskem krožku COŠ Gornji grad podelili kar 10 zlatih značk za znanje o preprečevanju požara.

Pri delu v gasilstvu je pomembna še strokovna literatura. To posredujejo društvom, kar 700 pa je naročnikov gasilskega vestnika.

Ob koncu svojega poročanja je predsednik Trbovšek poudaril, da je zveza svoje gnotne obveze napram gasilskim društvom v celoti izpolnila. Tam pa so jih kar potrojili s svojim delom in skrbnim gospodarjenjem. Tako je smatrati delo predsedstva zveze in raznih drugih teles kot dobro, tudi poklicnega tajnika so pridobili, tako poteka delo sedaj nemoteno. Jasno, da poročilo daleka ni zajelo vseh nalog, ki jih je zveza urejala. Da je vse to plod skupnega dela je tudi uspeh, ki ga ne kaže zanemariti.

Franc Trbovšek se je ob zaključku svojega poročila zahvalil vsem dejavnikom v občini in izven nje, ki so pripomogli, da je delo zveze in seveda tudi društev bilo v letu 1984 uspešno.

Jubilej invalidskega društva

Mozirsko invalidsko društvo je na svečan način proslavilo svojo 15 letnico. Zbrali so se v Savinjskem gaju, kjer so pripravili pod pokroviteljstvom tovarne Elkrj proslavo s kulturnim sporedom. Temu so dodali še športnega in pripravili strelsko tekmovanje z malokalibersko puško.

Iz drugih krajev doline so prepeljali člane z avtobusi, tako se jih je karlepo število zbralo na prireditvenemu prostoru Savinjskega gaja.

Prireditve je v imenu družbenopolitičnih organizacij občine pozdravil predsednik SZDL Hinko Čop, ki je društvu čestital k uspešnemu delu in mu zaželel še naprej uspehov.

Predsednik društva Ciril Pečovnik je predstavil vseh 15 let delovanja invalidskega društva, ki združuje invalide cele občine.

Dan varnosti

Naše službe varnosti praznujejo 13. maja vsakega leta svoj dan. Tudi v naši občini so se zbrali na vabilo predsednika SO Mozirje Alojza Plaznika v sejni sobi občinske stavbe v Mozirju.

Predsednik občine je v svojem pozdravnem govoru poudaril velik pomen varnostnih služb in v kratkih besedah opomnil na izreden delež, ki so ga te službe imele pri osvobajanju naše domovine in še kasneje. Zahvalil se je priso-

V nagovoru navzočih je bila poudarjena človečnost dejavnosti, ki jo društvo opravlja. Številni invalidi so osamljeni in prav redni obiski članov so žarek zaupanja v sočloveka. Pa tudi sicer se v društvu trudijo z raznimi izleti in športnimi prireditvami razvedriti svoje članstvo. Pretežen del govora pa je bil namenjen 40 let svobode, ki so jo na ta način tudi invalidi proslavili.

Sledilo je športno tekmovanje v kegljanju in streljanju. Udeležili so se ga invalidi iz Celja, Titovega Velenja in Žalca. V streljanju so bili najboljši tekmovalci iz Titovega Velenja, pred Mozirjem, Žalcem in Celjem. V kegljanju pa so slavili domačini (Mozirje) pred Žalcem, Celjem in Titovim Velenjem.

Sledile so razne družabne igre, tako je bilo vzdušje zelo prijetno.

KS Ljubno

Krajevna samouprava na Ljubnem ima pri svojem delu dobre uspehe. Seveda pa se pri tem srečujejo z vrsto težav, ki jih le s skupnimi močmi zmorejo. Razgovor s tajnico KS Ljubno Vido Juvanovo je vsebinsko zajet v tem zapisu.

Gledalci TV programa so z novim pretvornikom v Savini zadovoljni, saj so črne lise v glavnem odpravljene. Krajevna skupnost je dela na pretvorniku plačala iz sredstev samoprispevka, kot pa vse kaže, bo del primaknila tudi RTV Ljubljana. Tako so torej rešili sprejem drugega programa RTV Ljubljana. Na prvem kanalu so še črne lise, ki pa jih obeta RTV Ljubljana odpraviti. Pričakujejo, da bo to še letos urejeno. Ob tem ne kaže prezreti skupnih naporov, ki so bili pri gradnji pretvornika v Savini potrebni. Tako je Kovinarstvo Ljubno zagotovilo stolp po nižji ceni, saj so ga naredili brezplačno, le material je bilo treba plačati. Gradbenik je postavil hišico za pretvorniško opremo, učenci osnovne šole so urejali okolje, skratka, sodelovanje je spet rodilo sadove.

S preskrbo vode so imeli težave. Voda je bila oporečna, zato so uredili že lani nov

rezervar na Kijevem in tako zagotovili dobro vodo. Radmirje ima svoj vodovod, primanjkuje pa vode v Lokah.

Zato si sedaj prizadeva vodovodni odbor pri KS Ljubno, ki ga vodi mg. Jože Mermal pridobiti potrebno dokumentacijo za gradnjo novega rezervarja v Savini. Pokopališče je postalo že zdavnaj pretesno. Za sedaj so uredili dve novi vrsti grobov. Seveda, novi del pokopališča še s tem ni gotov.

Na vrsti je zagotovitev ustrezne mrliške vežice. Nameravajo staro rosulsko hišo prenoviti in jo urediti za mrliško vežico. Seveda je tudi za ta dela potrebna vsa dokumentacija, ki jo sedaj iščejo. Kot želijo, naj bo že letos del zgradbe preuredili, da bi na ta način pridobili eno mrliško vežico.

Dokončno pa stavba služila svojemu namenu šele čez čas, saj nameravajo dela opravljati po fazah, kakor bo pač na voljo denar. Pokopališki odbor vodi Franjo Marovt, dočim ima na skrbi prenovu stare rosulske hiše Jože Kralj, mlajši.

Načrt dela za leto 1985 zajema še številne naloge, deli se pa na vaški odbor v Radmirju in na naloge v samem kraju Ljubno.

Elkroj v Lučah

O tem, da ureja Elkroj v Strugah nekdanje šolsko poslopje v svoj obrat smo že pisali. Sedaj ocenjujemo, da gre do dela proti koncu in da je pričetek rednega proizvodnega procesa v Strugah pred nami.

Jože Štiglic, dipl. inž. strojništva vodi pri Elkrju investicijsko dejavnost, torej skrbi tudi za bodoči obrat v Strugah. Ko smo ga vprašali kako potekajo dela v nekdanjem šolskem poslopiu, nam je pojasnil, da gre do gradbenih dela h kraju, da je v prostorih tudi že del opreme, ki je vsa iz uvoza, da pa bo treba še zagotoviti dinarska sredstva za nabavo domače, še manjkajoče opreme. Tako je ta potrebna za jedilnico, skladišče in podobno. Uredili bodo tudi čistilno napravo za fekalno kanalizacijo, da ne bi onesnaževali Savinje.

Naš naravoslovni dan

Učenci drugih razredov mozirske šole smo imeli naravoslovni dan. Iz šole smo odšli v slaščičarno kjer smo že ob vstopu občudovali mamljive vonjave. Smeli smo si ogledati kako nastajajo najslajše stvari tega sveta. Prijaznost slaščičark je bila tudi v tem, da so nam ob odhodu ponudile piškot in sladoled. Za ljubeznivost smo bili hvaležni in tako nam bo »čudežna« slaščičarna odselej še bolj dišala.

Učenci 2.b razreda

Aktivnost OO ZSMS Mozirje

OOZSMS Mozirje je z nekaterimi akcijami končno opozorila, da dela, da je počasi vzletela, da pa so ji peruti dostikrat prav kruto pristržene.

Pa začnimo pri kresovanju. Z veliko mero prizadevnosti so mladinci uspeli pripraviti kresovanje Pod vrhom. Udeležba je bila odlična, vse kar sodi zraven, odlično. 3. maja je organizirala ples. To je bil »že« drugi ples v roku dveh let. Po hudih mukah in težavah z upravnim odborom TVD Partizana, katerega starejši člani, ki očitno nočejo biti vsaj po srcu mladi in zainteresirani za podobne prireditve, so končno le dopustili mladincem, da »osvojijo« Partizana. Privoljenjej odbor a v taples je kar nekako dšalo po opravičilu brucovanju, ki se je moralo odvijati v tesni dvorani rečiše kinodvorane z eno samo straniščno školjko za oba spola in z veliko dobre volje bodočih intelektualcev Zgornje Savinjske doline, ki so dvorano zgledno pripravili. Še dobro, da imamo Rečico. Pustimo nadležno brucovanje pri miru in se vrnimo nazaj k plesu. Organizacija je bila zopet odlična, še posebej so se izkazali mlajši mladinci, ki so prava delovna garda organizacije. Izgleda pa, da se jim ne zaupa (najbrž tudi starejšim ne), saj je padla zahteva, da se plesa udeležita dva starša — čuvarja. Človek bi se smejal... Ampak kisló, ko vidi, koliko zaupanja imajo starejši v mlade. Kot da smo divjaki, ki vse razbijajo, kar dobe v roke. Nezaupanje med generacijami pa odpira nov problem: nezainteresiranost starejših mladincev, ki so se naveličali nenehno plesati po istem taktu (beri: tekati od Poncija do Pilata, da bi dobili svoje prostore, kjer bi se sestajali ipd...). Prostorí so rakastá rana mnogih organizacij v Sloveniji. V Mozirju sestanki potekajo v sejni sobi SO Mozirje, v skrajnem primeru pa v gostilni. Mladinska prestopništvo v dolini zaenkrat v dolini še ne narašča, mladinski sestanki v oštariji, kjer brez plač ne smeš sedeti, pa so prva stopnica do kriminala in končni obliki. Ne smemo pozabiti, da je Kulturno društvo sicer ponudilo mladini prostore, kjer vadi pevski zbor, a nepozaben je tudi termin: nedelja popoldan. Po drugi strani pa imamo v Mozirju kar nekaj neizkoriščenih prostorov, ki bi jih lahko dobili v uporabo za masne denarce, teh pa organizaciji že tako in tako manjka. Dobi se nekaj od članarin in raznih akcij, a to že zdalek ni zadosti. Tudi povezovanje z drugimi društvi ni. Gasilci so edini, ki

priskočijo na pomoč (napr. pri organizaciji plesa). Vse skupaj pa je začaran krog problemov, ki se s krizno situacijo samo še širi.

In kot pravi predsednik OOZSMS Mozirje, Alojz Vipavc: »Dokler starejši ne bodo zainteresirani za delovanje mladih kot enakovrednih članov navseh področjih, tako dolgo tudi mladi ne bodo mogli delovati, kot bi lahko, če bi jih jemali resno.«

Andreja Britovšek

Še druga plat

Uredništvo običajno ne objavlja sestavkov, ki tako ali drugače lahko prizadevajo občana, posebno če gre za občana, ki dela ljubiteljsko prav tisto, kar se nekomu ne dopade. Zato smo naprosili za razgovor v ožjem sestavu upravnega odbora TVD Partizan Mozirje in jim dali na vpogled sestavek Andreje Britovšek.

Menili so, da nikakor ni mogoče govoriti o kakšnem zaviranju mladinske dejavnosti. Tudi ne o nezazumevanju za mlade, pač pa je bolj res, da je v prostorih TVD Partizan v Mozirju vrsta rednih športnih dejavnosti, ki imajo seveda prednost, saj gre za telovadni prostor, šele v drugi vrsti je to prostor za veselično dejavnost. Kar trikrat tedensko in še ob sobotah in nedeljah vadijo odbojkarji (seveda pretežno mladi), štirikrat tedensko se igra namizni tenis, v dvorani so poleg tega še razna športna tekmovanja in še bi lahko naštevali. V upravnem odboru ni težej, da bi zavirali veselično dejavnost, vendar je treba za to postaviti letni načrt in predvidene prireditve pravočasno sporočiti, oziroma najaviti. Treba je vedeti, da vzdrževanje doma TVD Partizan veliko stane, še več pa je treba osebne skrbi, da se nastale škode sproti popravljajo. Na to premalo pomislimo, ko obsojamo nekatere, ki so doslej in tudi sedaj največ pripomogli, da dom še sploh stoji in je vzdrževan. Sredstva za to nabirajo, saj dobijo od ZTKO v te namene le borih 10% potrebnega denarja. Dalje je treba vedeti, da vsi člani upravnega odbora delajo ljubiteljsko, torej tudi tisti, ki bdijo nad usodo stavbe, ki je že stara in deloma v slabem stanju. Gre skratka za skrb, ki je zunanji opazovalec razmer seveda niti ne zazna, če pa je ne bi bilo, bi najbrž tudi stavba propadala.

Učenci moziške šole so z zanimanjem prisluhnili pripovedovanju znane borke NOB Ela Ulrih-Atene

Srečanje s tovarišico Ulrihovo

Letošnji 17. maj je bil za nas, učence Osnovne šole II. grupe odredov Mozirje, velik dan. V telovadnici šole, kjer smo se zbrali učenci 7. in 8. razredov, smo z burnim aplavzom pozdravili tovarišico Elo Ulrih—Ateno, znano junaško partizanko, ki je doma iz naših krajev.

Najprej nam je zanimivo pripovedovala o svoji življenjski poti, ki je bila prav burna. Ko se je pričela vojna, je bila stara 16 let. Kljub rosnim letom je stopila v partizanske vrste, kjer je dobila partizansko ime Atena. Delovala je kot aktivistka. Organizirala je OF v Zgornji Savinjski dolini. Poudarila je pomen narodno zavednih ljudi in partizanskih družin, ki so prav tako sodelovali v borbi za pravičnejši družbeni red, v boju za svobodo. Izmed mnogih dogodkov nam je

pripovedovala o težkem prebijanju nemškega obroča, ko so bili 6. januarja 1943. leta obkoljeni zaradi izjave na Kumrovem kozolcu v Slatinah. Ranjena se je komaj rešila. Na zanimiv in zabaven način nam je pripovedovala o svojem opolnočnem sestanku na pokopališču v Šmartnem ob Dreti. Povedala nam je tudi, kako je dočkala težko pričakovani dan svobode v Prekmurju. Bila je prva partizanka, ki je segla v roke borbem Rdeče armade.

Njeno pripovedovanje smo učenci poslušali z veliko pozornostjo, saj so tudi največji nemirneži sledili tovarišičinemu pripovedovanju. Takšnih srečanj si učenci še želimo. To je bilo zares izredno doživetje.

Ivankica Rušnov, 7.b
OŠ II. grupe odredov Mozirje

Monografija NOB

Gornja Savinjska dolina je ena redkih predelov Slovenije, ki še nima orisa dogodkov med narodnoosvobodilno vojno. Na sploš se je v preteklosti razmeroma malo pisalo o dogajanjih v dolini, čeprav je ta bila zaradi svojega geografskega položaja, seveda pa tudi zaradi zavednega prebivalstva, središče odpora proti okupatorjem. V letu 1944 pa še celo, saj je tu bila komanda IV. operativne cone, ki je obvladovala v vojaškem pogledu Štajersko.

Občinski odbor ZZZB NOV Mozirje je dal pobudo za pričetek dela na pisanju monografije že pred nekaj leti. Dokončno pa so se o tem pogovorili

na sestanku, ki sta ga sklicala predsednik SO Mozirje Alojz Plaznik in predsednik ZZZB NOV Vlado Miklavc.

Pogovora o nadaljevanju pričetih priprav za zbiranje gradiva so se udeležili poleg predstavnikov političnega življenja občine še predstavnik Zveze kulturnih organizacij, občinskega sveta sindikatov in IS SO Mozirje. Navzoč pa je bil tudi pisec monografije dr. Milan Ževart.

Na sestanku je prišlo do izraza prepričanje, da je takšno knjižno delo potrebno in da je treba njegovo uredništvo z vsemi sredstvi podpreti.

Zapeli so mladi

Zveza kulturnih organizacij občine Mozirje je v nedeljo organizirala že 26. tradicionalno pevsko revijo mladinskih pevskih zborov iz občinske občine. Pevska revija je bila pred številnimi poslušalci v dvorani PD Gornji grad.

Nastopili so enoglasni pevski zbori oŠ Luče pod vodstvom Ive šličnikove, oŠ Ljubno pod vodstvom Lenke Kraljeve ob klavirski spremljavi Nade Jerajeve, SOŠ Gornji grad pod vodstvom Martine Štifterjeve, PZ Rečica ob avinji pod vodstvom Anke Rakunove, enoglasni pevski zbor OŠ ozirje pod vodstvom Lijane Poličnikove, dvoglasna pevška zbor Nazarje pod vodstvom Olge Klemšeto ve s klavirsko spremljavo Nade Jerajeve in PZ OŠ Mozirje, ter triglasni pevski zbori Š Ljubno, OŠ Mozirje in COŠ Gornji grad.

Na 26. pevski reviji je nastopilo 444 pevcev, kar predstavlja četrtnino vseh osnovnošolskih otrok iz moziške občine. Že ta podatek nazorno pove, da se učenci množično vključujejo v pevske zборе. Iz leta v leto pa raste tudi kvaliteta, saj si zborovodje prizadevajo dvigniti kvaliteto raven pevskih zborov.

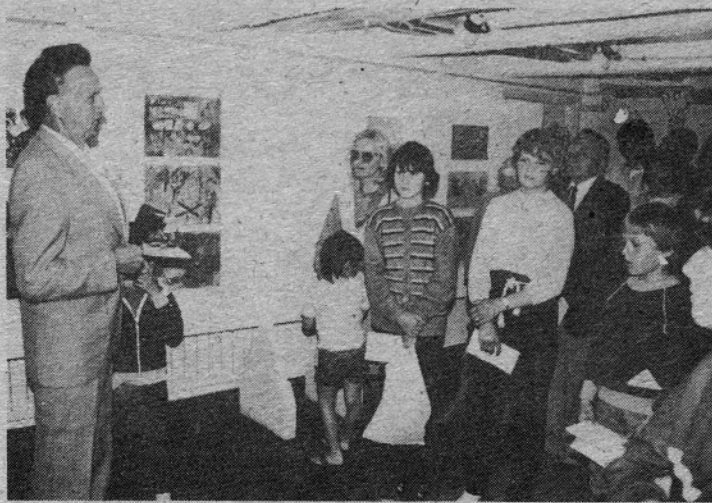
RAJKO PINTAR

Razstava mladih

Na dan pred praznikom mladih so želeli mladinci opozoriti na svojo dejavnost s skromno razstavo o brigadirskem delu. To so pripravili v pevski sobi Delavskega doma v Nazarjah.

Poskus je vsekakor hvale vreden! Gre za prizadevanje, da bi mladi pokazali delček svoje volje do delovne pomoči tam, kjer je ta najbolj potrebna. Tako smo videli naše brigadirje na Gorčnem, na Primorskem, v Vipavi in še kje. Prikazali so tudi priznanja, ki so jih z delom pridobili. Tudi brigadirska oblačila so pritegnila pozornost. Skratka, naredili so razstavo kakršno z morajo sami. Prav to paje dobra odločitev. Čeprav bi lahko podoba razstave bila povsem drugačna, če bi pri tem uporabili še nekatere za razstave nujne pripomočke. Vsekakor pa so povedali dobronamernemu veliko o svojem delu in tisti, ki smo jih razumeli, smo jih tudi pohvalili!

A. V.

Letošnjo razstavo risb šolskih otrok je odprl prof. Lojze Zavolovšek

J. P.

Zmanjšana razdalja med Mozirjem in Šmartnim ob Paki

V sredo, 22. maja, smo imeli učenci višjih razredov osnovne šole bratov Letonje Šmartno ob Paki svoj zadnji kulturni dn v tem šolskem letu. Bili smo navdušeni, saj smo se peljali s kolesi. A ne le to, veliko smo izvedeli o zgodovini naselja, ki je od nas oddaljeno le 10 kilometrov, mi pa o njej nismo vedeli skoraj ničesar. Tovariš Aleksander Videčnik je tisti, ki nam jo je prijazno in v zanimivi obliki približal.

Prvkrat smo slišali, da izhaja izraz Mozirje iz prvotne besede Močvirje, saj je bilo na tem področju nekoč ogromno jezero in nato močvirje. Tovariš nam je podrobneje predstavil srednjeveško Mozirje kot pomemben trg. Ob tem smo ugotovili, da se takratno življenje v trgu ni bistveno o razlikovalo od tistega v srednjeveških mestih. Kar nismo mogli verjeti, da je bila obrti tako razvejana, predvsem pa tako izredno dobro organizirana.

Z zanimanjem smo prisluhnili tudi pripovedovanju o vpadih Turkov v ta kraj in o nastanku taborne cerkve. Sedanjí, ki je bila skozi zgodovino predelana, smo si poleg drugih znamenitosti kraja tudi ogledali.

Kužno znamenje, ki ga srečujemo ob svoji poti v Mozirje, nam bo v opomin in spomin na davne čase, ko so umirale cele družine za neozdravljivo kužno boleznijo.

Lani smo v Šmartnem praznovali 150-letnico organiziranega šolstva. Slišali smo, da je bila prva šola v Mozirju že nekaj desetletij pred našo. Veseli smo, da je ta kraj uspel ohraniti v najhujših preizkušnjah naroda svoj zavdni slovenski značaj. Posebej se je to izkazalo med narodnoosvobodilno borbo, saj pomeni v štajerskem merilu Gornja Savinjska toliko kot Bela krajina na Dolenjskem.

Žal smo morali sejno dvorano, ki so nam jo za naš obisk prijazno odstopili v stavbi občinske skupščine Mozirje, kmalu zapustiti, saj bi radi tovariša Videčnika še marsikaj vprašali. Pred vrati je čakala namreč že druga skupina kolesarjev iz naše šole. Po ogledu nekaterih znamenitih trških hiš smo odšli v Savinjski gaj. Svoje lačne trebuške smo nasitili z dobrimi moziškimi žemljami. Ko smo si napasli oči tudi v parku, smo izvedli kviz o preteklosti Mozirja. Najbolje so se odrezali učenci 7. in 8. razredov. Treba se je bilo vrniti, a tudi dežju ni uspelo skaliti naših čudovitih vtisov.

Vsem organizatorjem, predvsem pa tovarišu Videčniku, se iskreno zahvaljujemo, da so nam omogočili ta zanimivi kulturni dan.

V imenu svojih sošolcev
Vanja Golob, 7.r., OŠ BL
Šmartno ob Paki

Na pohodu

V prvi polovici maja so planinci PD Ljubno ob Savinji in člani ZZZB Ljubno ob Savinji vabili na že sedmi pohod k Bolnišnici Celje, 19. V. 1985. Obenem smo bili presenečeni, ker je bil istega dne srečanje planincev MDO Savinjska na Brsališču na paškem Kozjaku, ker so za isti dan planinci iz Vinske gore organizirali pohod na paški Kozjak, ker je bil prejšni dan Pohod po poteh Celjske čete itd. Spraševali smo se: ali se planinska društva ne morejo dogovoriti in zakaj MDO Savinjska ne smatra več POHOD K BOLNIŠNICI CELJE, kot osrednjí prireditve tega odbora, oziroma planincev celjske regije?

Pa kljub temu se nas je v nedeljo zbralo pod Komnom več kot 700 pohodnikov, množično je prišla mladina iz Ljubnega ob Savinji, prišli so Savinčani, prišla je mladina iz Titovega Velenja. Več kot 700 pohodnikov se je v pohodni koloni pomikalo mimo Rastk, kjer se je XIV divizija poizkušala prebiti mimo Ljubnega na de-

sni breg Savinje, mimo Tratnikove domačije, kjer je bil na pragu svobode ujet zdravnik — kirurg dr. Kukovec Robert in kasneje zverinski ubit v Ljubnem, mimo spomenika, ki spominja na tragedijo dveh partizanov, dveh Angleških pilotov ter bolničarja Uroša in kuharja Jože, ki so jih Nemci ubili v podzemnem bunkerju pri bolnišnici, Uroš in Jože sta padla, ko sta do zadnjega branila ranjena tovariša in ranjena zavezniška pilota. Kolona se je pomikala vse tja do vzhodnega dela Travnika, kjer je na višini 1.200 m delovala vojna partizanska bolnišnica Celje, v kateri se je v l. 1944 in v letu 1945 zdravilo skupaj z zasilno bolnišnico Podstršek preko 300 ranjencev.

Na kraju, kjer je stala bolnišnica in so bili lani obnovljeni posamezni elementi barak je bila prisrčna kulturna prireditev.

Zapeli so Ljubenski pevci, šolska mladina je recitala.

Franc Ježovnik

Za varstvo pred požarom

Na redni seji skupščine SIS za varstvo pred požarom naše občine, so obravnavali med drugim tudi smernice razvoja varstva pred požarom za obdobje 1986-90. Temeljito pa so pretresli program dela občinske gasilske zveze. V njem so poudarili skrb za operativno delo in povezavo med društvi. Že dosedanje izkušnje so pokazale uspehe, ki jih lahko marsikje zavajajo. Dograjena sta bila dva gasilska domova, nabavljenih je bilo kar 6 novih gasilskih avtomobilov in ena motorna črpalka. Seveda se za vse te naložbe zbira denar iz vseh virov. Mnogo primaknejo občani, društva pridobivajo sredstva s svojim delom in prireditvami. Nekaj je sredstev pri

Zvezi in tako uspejo posodabljati opremo, ker pač le sodobna oprema zmora biti kos raznim ujmam. Gasilci so na sploh pokazali veliko merodelavilnosti, kar se kaže v vse večjem vključevanju mladih v njihove vrste in seveda v sami opremi. Tekmovalní uspehi od najmlajših do najstarejših kažejo na znanje, ki ga s stalnimi vajami pridobivajo v društvih. Seveda veliko delajo z najmlajšimi in tako prenašajo ljubezen do gasilstva v mlade ljudi. Gasilstvo v naši dolini ima že dolgoletno veljavo tako med prebivalci, kot med družbenimi dejavniki. Če se torej sile združijo, so lahko tudi uspehi takšni, kot jih gasilci pri nas beležijo.

Pripravljenost pomagati

Veliko virov o naši preteklosti je zunan naših meja. Največ pač v Gradcu. Zato morajo pisci zgodovinskih sestavkov pogosto iskati listine v tujini. Tako se nam godi tudi sedaj, ko se pripravlja delo o preteklosti trga Mozirje. Med okupacijo so leta 1943 takratne oblasti zasegle vse trške arhive in jih odpeljale. Ostali smo domala praznih rok, tembolj takrat, če želimo zajeti dogodke ali pojave, ki niso v sedanjih, nam dostopnih delih zajeti.

Če pri iskanju gradiva pomaga še ugled diplomata, potem so seveda poti

zglajene. Tako je bilo v Gradcu, ko je naš rojak Jožef Ciraj, vicekonzul našega generalnega konzulata prizadevno pomagal in se osebno zavzel, da so bila iskanja uspešna. Tako bomo v moziški arhiv shranili spet nekaj zelo zanimivih listin, sicer fotokopij, pa vendar, tudi te predstavljajo bogastvo za raziskovalce. Je pač vse lažje, če se zavzemajo za stvar ljudje, ki imajo ugled in vpliv. Žal pa je malo takih, ki bi bili pripravljeni pomagati pri tako »malenkostni« zadevi, kot je iskanje listin po arhivih.

A. V.

Sindikat delavcev pri obrtnikih

Čeprav malo pozno, so tudi moziški obrtniki in delavci, ki delajo pri njih, začutili potrebo po ustanovitvi osnovne organizacije sindikata.

V petek so se zbrali na ustanovnem občnem zboru, ki ga je organiziral OO ZSS Mozirje. Zaenkrat je v osnovno organizacijo včlanjenih 64 delavcev, zaposlenih pri samostojnih obrtnikih občine Mozirje. Za predsednika so izvolili Ferda Horvata iz Šmartnega ob Dreti. Izvolili so tudi izvršni odbor, ki bo v štirinajstih dneh izdelal program delatí OO.

Na ustanovnem občnem zboru je članom nove OO ZSS govoril predsednik OS ZSS Mozirje Ivan Purnat, ki je govoril o pomenu in vlogi Zveze sindikatov.

RAJKO PINTAR

Ustvarjalna vnema mladih

Tudi letos je Zveza kulturnih organizacij naše občine pripravil v moziški galeriji razstavo likovnih del učencev osnovnih šol naše doline. Poimenovali so jo Moi domači kraj. Lični lepaki so vabili k udeležbi in ogledu.

Razstava na dostojen način predstavi ustvarjalno vnemo mladih in je dokaz prizadevanj, ki jih tej dejavnosti posvečajo na naših šolah.

Novi radiooperaterji

V Radioklubu Mozirje teče že več mesecev tečaj, v katerem se usposabljaio novi radioamaterski operaterji. Po opravljenih izpitih pred komisijo Zveze radioamaterjev Slovenije proti koncu tega meseca bo klub pridobil spet trinajst operaterjev-radiotelegrafistov C kategorije, enega operaterja visoke B kategorije ter štiri E kategorije za delo na UKV področju. Izpíte bodo opravljali tudi trije učenci oz. učenke moziške šole, med vsemi tečajniki je šest deklet. V klubu ugotavljajo, da je to doslej najuspešnejši tečaj, tako z ozirom na sorazmerno majhen osip kot na sam potek tečaja, saj je program usposabljanja zelo zahteven. Naj navedemo, da uporabljajo za učenje telegrafije tudi elektronski računalnik.

Selekcija kluba na moziški šoli jetudi letos organizirala v sodelovanju z Radioklubom »Kričač« pri RTV Ljubljana že znan kviz o Radiu OF »Kričač« med NOB, kviz je potekal 24. maja preko UKV zveze med šolo v Radovljici in šolo v Mozirju. Tekmovalni ekipi obeh šol sta dosegli

neodločen rezultat. Tako kot prejšnja leta je uredništvo mladinskih oddaj pri Radiu Ljubljana tudi letos pripravilo krajšo oddajo za prvi program ljubljanskega radia o tem srečanju med obema šolma.

Tudi letos je klubska oprema za radiogoniometrijo koristno služila svojemu namenu, saj je član tekmovalne ekipe moziške šole David Cajner na regijskem srečanju mladih tehnikov v Žalcu v »lovu na lisico« dosegel drugo mesto, na republiškem tekmovanju v Ravnah pa za začetnika še vedno odlično šesto mesto.

Odgovorni v klubu pa seveda marljivo nadaljujejo s prizadevanji, da bi letos dokončali gradnjo in opremljanje bivaka za UKV tekmovanja pri kmetu Borščniku, seveda bodo člani kluba pri tem opravili tako kot lani spet precej ur udarniškega dela. Bivak bo lahko služil še tudi drugim koristnim namenom.

LUDVIK ES

Obrambno usposabljanje

V Lučah ob Savinji je bilo pred nedavnim tekmovanje, na katerem so učenci vseh štirih osnovnih šol Gornje Savinjske doline preverili svoje znanje in sposobnosti v veččinah splošnega ljudskega odpora in družbene samooščite. Nastopilo je osem petčlanskih ekip, po dve z vsake osemletke.

Osnovnošolci so se morali spoprijeti z zelo zahtevnim tekmovalnim programom, pri tem pa večinoma pokazali zavidljivo znanje in vrhano mero spretnosti.

Najprej so preverili svoje znanje o civilni varščiti, protipožarni varščiti, prometni vzgoji in v streljanju z zračno puško. Še bolj zahteven je bil orientacijski pohod, ki je terjál veliko telesnih sposobnosti in veliko znanja ter spretnosti v orientaciji na terenu. Med pohodom so reševali teste, pokazati poznavanje vojaške puške, znanje prve pomoči, praktično pa so dokazali tudi spretnosti s področja

protipožarne varščiti in prometne vzgoje.

Domačini niso bili nič kaj gostoljubni, saj sta domači ekipi zasedli prvi dve mesti. Rezultati: 1. Luče II 2226 točk, 2. Luče II 2203, 3. Mozirje II 2086, 4. Gornji grad II 2081, 5. Ljubno I 2060, 6. Ljubno II 2023, 7. Mozirje I 2013 in 8. Gornji grad I 1803 točke.

Prizadevno dela tudi komisija za vključevanje mladih v vojaške šole in poklice pri občinski konferenci SZDL Mozirje. Prejšnji teden je pripravila izlet na letališče v Cerkljah, ki so se ga udeležili učenci sedmih in osmih razredov z vseh štirih osnovnih šol. Ob dnevu letalstva so si na letališču ogledali letala, naprave in opremo, poslušali so predavanje o jugoslovanskem vojnem letalstvu ter se seznanili z možnostmi šolanja.

V Radmirju

Krajevna skupnost Ljubno ob Savinji je prostorsko močno razprostranjena in obsega nekaj večjih vasi in zaselkov. Zato so v tem kraju posebno pozornost namenili učinkovitemu delu vseh organov in dejavnikov krajevnega skupnosti. Posebej to seveda velja za samoupravo in vsakodnevno delo in življenje v večjih vaseh in za njihovo tvorno povezovanje s središčem krajevnega skupnosti. Takoj velja poudariti, da so bili pri tem zelo uspešni, kar še posebej velja za vas Radmirje, kjer so zelo uspešni in delavni vaška odbora krajevnega skupnosti in socialistične zveze, društva in drugi, da njihove tesne povezanosti in prizadevnosti vaščanov niti ne omenjamo posebej.

Franc Brglez je predsednik vaškega odbora krajevnega skupnosti in delo odbora takole ocenjuje: »Vaški odbor v Radmirju deluje že drugo mandavno obdobje in to zelo uspešno. V tem obdobju smo dosegli nekaj vidnih uspehov. Predvsem moram povedati, da smo asfaltirali več kot 20 kilometrov krajevnih cest, kar je bil za vas in njene prebivalce precejšen zalogaj, z združenimi močmi pa smo ga le zmogli. Radmirje se je v zadnjih letih močno razširilo, tudi polegalo, vse to skupaj pa narekuje postavitev vodovoda in izgradnjo večjega zbiralnika za pitno vodo, česar se pravkar lotujemo.

Med pomembnejše naloge v letošnjem letu sodi tudi izgradnja parkirišča pod cerkvijo, ki je zaradi množičnega obiska znane zakladnice v cerkvi, več kot nujno. Z gradnjo smo že pričeli in jo bomo kmalu tudi dokončali. Ko že govorim o obiskovalcih zakladnice moram povedati še nekaj. Vsako leto jo obišče približno 20.000 obiskovalcev od blizu in daleč, tudi iz tujine. Vsej tej množici doslej nismo v Radmirju mogli postrčiti niti z navadno dobro vodo, kaj šele s čim drugim. Zato smo se odločili, da ob bodočem parkirišču postavimo manjši objekt, v katerem

bomo za začetek gostom ponudili pijače in napitke, kasneje pa bomo poskrbeli tudi za jedi, spominke in podobno. Seveda bomo zgradili tudi sanitarije in tako gostom ob užitkih pri ogledu čudovitih predmetov v zakladnici ponudili tisto najmanjše ugodje, ki jim ga lahko in ki ga potrebujejo. Od tega bomo imeli koristi vsi v Radmirju, predvsem seveda člani gasilskega društva, ki bodo s tem objektom upravljali, pa še gostje bodo bolj zadovoljni odhajali od nas.

Precej nas moti tudi popolnoma zapuščen stavba nekdanje šole, ki smo jo že pričeli reševati pred propadom. Obnovili smo streho in opravili precej del tudi v njeni notranjosti. Radi bi namreč, da bi nekdanja šola znova služila potrebam vseh krajanov, kot je desetletja nazaj, zato jo nameravamo preurediti v večnamenski objekt. Trenutno se pogovarjamo tudi z delovnimi organizacijami izven občine, da bi v šoli uredili manjši obrat za žensko delovno silo in upamo, da bomo uspeli.

O delu vaške samouprave je spregovoril tudi predsednik vaškega odbora socialistične zveze Franc Trbovšek: »Organizirane naše vasi so seveda organizirane na načelih delegatskega sistema. Vsi zaselki imajo predstavnike v obeh odborih, preko njih pa smo tesno povezani s krajevno skupnostjo in njenimi organi, kot so svet in skupščina krajevnega skupnosti in drugi. Seveda imamo svoje predstavnike tudi v vseh delegacijah. Oba vaška odbora seveda sodelujeta tudi z vsemi društvi in drugimi dejavniki v Radmirju, predvsem pa velja pohvaliti gasilce, ki so najbolj pridni, pa tudi mladinska organizacija dobro deluje. Predvsem pa je pomembno, da vse probleme rešujemo skupno, z veliko voljo in prizadevnostjo vseh vaščanov.«

Obiskovalcev zakladnice zares ne manjka, zato sta bila ureditev okrepčevalnice in parkirišča resnično nujna.

J. P.

Čebelarji bijejo plat zvona

Zraven že znanih čebeljih boleznih kot so nosema in pršica, napadajo čebelje družine še nove zelo nevarne in trdovratne bolezni — huda gniloba zalege in varooza. Razvoj boleznih je pospeševalo letno zelo mrzlo spomladansko vreme. Mrzlo in vetrovno vreme je preprečevalo spomladanski izlet, čebelarjem pa pravočasno in učinkovito zdravljenje čebel. Zaradi neugodnih vremenskih razmer, čebele niso mogle izkoristiti spomladanskega cvetja za nabitje nektarja in cvetnega prahu. S tem pa bo tudi najkoristnejše čebelje opravilo, to je opravljanje slabo opravljeno. Najkoristnejše navajam zaradi tega, ker so strokovnjaki po svetu ugotovili, da čebela opravi največ koristi pri opravljanju rastlin, to je okoli 70 odstotkov, ali 50 do 70 odstotkov vsega opravljanja rastlin. Le 30 odstotkov koristi čebel dobi čebelar s čebeljimi izdelki.

Zaradi neprecenljive koristi čebel pri opravljanju in tudi njenih izdelkov, bi morali bolj ceniti in podpirati čebelarje, tako kot to delajo v drugih naprednih drža-

vah. Naj povem še to, da v razvitih državah, kjer znajo bolj ceniti koristnost čebel pri opravljanju poljščin, kmetovalci plačajo čebelarjem, da le ti pripeljejo določeno število čebeljih družin na njihova posestva in nasade.

Za zaščito čebel lahko pripomorejo vsi kmetovalci, gozdna gospodarstva in vodna skupnost. Gozdna gospodarstva bi morala posaditi tudi cvetoča medovita drevesa, že rastoča pa pustiti rasti. Kmetovalce pa naprošamo, da ne škropijo nasadov z različnimi strupi v času cvetenja in dnevnemu času ko so na cvetovih čebele, ampak škropljenje opravijo pred ali po cvetenju poljščin in plevela in v večernem času, ko čebel ni na cvetju. Tudi obrasle ozare in grmovje ob rekah in potokih lahko daje čebelam potrebno pašo.

S pravilnim odnosom do narave, premišljeno sečno in škropljenjem bomo pomagali čebelarjem s tem pa tudi kmetovalcem k večjemu pridelku poljščin in sadja.

Vlado Kuster

1000 kilometrov po Sloveniji

V petek 24. maja, se je na Glinu za nekaj minut ustavilo 40 kolesarjev Gorenja, udeležencev velike kolesarske akcije v počastitev 40-letnice osvoboditve in dneva mladosti. Kolesarji so se pri nas ustavili ravno za toliko, da so se lahko fotografirali pred našo upravno zgradbo (fotografija je bila objavljena v športni prilogi Dela) in se pozdravili s predstavniki našega sindikata. Naglica je bila razu-

mljiva, saj so imeli pred seboj še več kot 900 km dolgo pot.

Kolesarji so prevozili v sedmih dneh slovensko kolesarsko transverzalo, na svoji poti pa so obiskali tudi vse delovne organizacije Gorenja v Sloveniji in nekaj krajev, ki so pomembni iz naše narodnoosvobodilne borbe.

To je bila skupna akcija vseh delovnih organizacij v sozvezju Gorenja. (INFORMATOR)

prof. Lojze Zavolovšek v svojem ateljeju

V domačem okolju uspešen

V eni novih hiš v stanovanjski soseski Podvrh II v Mozirju prebiva in dela akademski slikar Alojz Zavolovšek. Obiskali smo ga in naleteli nanj, ko je v svojem prostornem ateljeju slikal. Čeprav smo ga motili v njegovem svetu, je vendarle rad privolil v razgovor z nami. Še več, pripravljeno je bil z nami prebiti nekaj ur. Razumljivo, saj nas je zanimal poleg njegove osebnosti še plod njegovega dela.

Slikar Zavolovšek se je v Mozirje priselil iz Titovega Velenja, kjer je delal kot likovni pedagog na gimnaziji, pa tudi kot kustos za likovno dejavnost pri Galeriji Ivana Napatnika. Je sicer doma iz Radmirja, torej otrok naše doline, zato je kar naravnost povedal, da mu delo v domačem naravnem okolju dobro uspeva.

Pisalo se je 1943, ko je stopil v vrste naprednih mladincev v Radmirju in delal za OF. Ko je bilo vojne konec je najprej imel obvezo doslužitve vojaške obveznosti. Prav to pa je bilo za njegovo bodočo življenje usodno. Vojaško suknjo je oblekel v Beogradu, kmalu so tam opazili njegovo nadarjenost za risanje. Omogočili so mu, da je kot vojak obiskoval srednjo umetniško šolo v Beogradu. Ko pa je slekel vojaško obleko je v sebi že občutil velikansko veselje do

slikanja in prijavil se je na Akademijo likovnih umetnosti v Beogradu k sprejemnemu izpitu. Spominja se, da je bilo takrat kar 400 njemu podobnih, vendar so jih pripustili k izpitu le 90, od teh pa jih je bilo sprejetih 23. Torej ostra odbi- ra! Med sprejetimi je bil tudi on in tako se je njegova slikarska pot začela. Leta 1956 je diplomiral kot študent pri profesorju Marku Čelebonoviću. Postal je akademski slikar, njegovo prvo službeno mesto je bilo na nižji gimnaziji v Slovenskih Konjicah. Od tam se je preselil v Velenje, kjer se je lani upokojil. Želel pa je nazaj v rodno dolino, zato si je zgradil tu svoj novi dom v katerem si je uredil ustrezno okolje za svoje delo.

Seveda se ponuja vprašanje njegove navezanosti na naravno okolje domačih krajev. Poudaril je, da je ljubezen do doline v njemu in da se mnogo bolj sprošča, ko dela v prirodi, ki jo pomni že od mladih let. Kot slikar se uveljavlja tako v olju, kot v akvarelni tehniki. V glavnem pa išče nagibov za delo v naravi, ki ga vsega privlači. Pri tem, kot sam pravi, išče oblikovnost v svojih motivih, saj ni fotoaparata, ki bi poznal le črte in sence neke slike.

Tako lahko upamo, da bomo njegovo umetnost kaj kmalu spoznali v mozirski galeriji.

Nova prodajalna

Delavci maloprodaje v DO Gorenje Commerce, ki so zaposleni v razstavno-prodajnem centru v Nazarjah, so se preselili v nove delovne prostore skupne površine 190 m².

Kratki in skromni slovesnosti so med drugimi prisostvovali tudi najodgovornejši delavci Gorenja sozd, delovne organizacije Gorenje Commerce, Gorenje GLIN Nazarje in predstavniki skupščine občine Mozirje.

Pridobitev novih prostorov omogoča celovitejšo predstavitev gorenjeve ponudbe in obenem kakovostnejšo pro-

dajo vseh prikazanih programov. Poudariti velja, da so delavci tega razstavno-prodajnega centra med najuspešnejšimi v maloprodajni mreži, saj iz leta v leto večajo fizični in vrednostni obseg prodaje izdelkov. V prvih letošnjih štirih mesecih so prodali izdelke v skupni vrednosti 61,7 milijonov dinarjev, kar je v primerjavi z lanskoletnim enakim obdobjem več za 38%.

V prihodnje si bodo prizadevali izboljšati strukturo prodaje programov, v kateri so imeli do sedaj glavni delež programi Gorenja GLIN.

(INFORMATOR)

V Nazarjah so postavili lično stavbo za prodajni center Gorenja

Turistična vas v Mozirju

Javna razgrnitev načrtov za turistično vas v Mozirju je mimo. Čas je potekel in v tem času ni bilo bistvenih pripomb na predlagana predvidevanja. Ker pa je med ljudmi vendarle krožilo nekaj protislovnih vesti, smo naprosili predsednika IS SO Mozirje Franc Miklavca za pojasnila o pripravah in poteku del na uresničitvi tega objekta.

V samem začetku smo vedeli kaj hočemo, je dejal Franc Miklavc. Vedeli smo, da veliki betonski hoteli niso več privlačni za vse bolj zahtevne turiste, posebno tujce, ki želijo določeno domačnost med bivanjem v počitniških okoljih. Seveda ne mislimo s tem opustiti načrta za gradnjo hotela v Mozirju. To je stvar, ki se predvideva, vendar dajemo turistični vasi prednost.

Gre za turistične zmogljivosti, ki se prodajajo v naprej, torej za naložbo, ki bo plačana zunaj občine. Vendar pa bo samoupravni sporazum določil obvezo lastnika objekta, da v času, ko ga sam ne koristi (člani kolektiva), zagotovi svoje zmogljivosti upravljalcu vasi. Se pravi, želimo, da zmogljivosti ne bodo neizkoriščene. Skratka hočemo turistični promet! Za sedaj sta za prodajo bungalovov zadolžena SOZD Merx in Vegrad iz Titovega Velenja. Predvideva se, da bi bil upravljalac Turist, ki deluje že sedaj v sestavi SOZD Merx.

Izgradnja se načrtuje v dveh delih. V prvem bi naj zagotovili do 500 ležišč, dočim naj bi se v drugem uredilo še 350 ležišč in spremljajoče objekte (recepција, gostinski del, trgovina itd.).

V občinskem dolgoročnem načrtu se predvideva izgradnja industrije prvenstveno v Nazarjah, nato pa na Ljubnem in Gornjem gradu. Mozirje pa se naj bi izgrajevalo v turističnem pogledu. Tu naj bi postavili tudi ustrezen hotel.

Zbiralec na Rečici

Stevo zbira vse, pravijo na Rečici, zato smo ga obiskali, da bi videli ali je res tako. Srečali smo se s človekom, ki se hitro razgovori in pripoveduje, kako je iz rodne Hrvaške prišel med cestarje v Celje. Tam je delal kot cestni delovodja, tako ga je delo pripeljalo v dolino. Ko so pred leti delali na posodabljanju cest v Lučah, je tam srečal zanimive ljudi, ki so mu marsikaj pripovedovali, tudi to, da imajo doma razne stare predmete. Takrat se je navdušil za zbiranje. Danes ima že kar ugledno zbirko kovancev, ukvarja se z zbiranjem znamk, značk in odlikovanj. Tudi plakete so njegova ljubezen. Vse ima lepo urejeno in lahko bi rekli vzorno razporejeno. Posebno ga je pritegnila numizmatika, zato se je vpisal v celjsko numizmatično društvo dr. Ivan Ribar. Od tam dobiva strokovno literaturo in tudi pomoč pri ugotavljanju izvora raznih kovancev. Kot sam pravi, mu pri tem pomaga tajnik društva Rudolf Krajnc.

vendar za sedaj ni nosilca takšne naložbe. Ob primernem času pa se torej na to računa.

Ko so proučevali možnosti lokacije za turistično vas v Mozirju so imeli tri predloge: Brezje nad črpalco, Trate in Brdce. Temeljito so razmislili in se po mnenju vseh odgovornih dejavnikov odločili za Brdce. Na Tratah bi namreč posegli po kmetijskih zemljiščih, kar spriču zakona ni mogoče, na Brezjah bi speljali tok turistov mimo Mozirja, kar bi pomenilo za kraj slabe posledice. Brdce so glede zemljišč primerne, krajinsko zanimive, blizu bodoče sprehajalne poti, tam je tudi smučarska vlečnica, je trim steza (sicer opuščen), blizu so tudi igrišča. To je bilo torej odločilno pri dokončni lokaciji. Nedvomno je pri tem res veliko prednosti, ki govorijo za to odločitev! Seveda je treba za ceno napredka v gospodarstvu doline, ki ima odlične možnosti prav v turizmu, nekaj žrtvovati. Turistični vrvež bo res spremenil kraj, končno pa ne moremo pristajati na to, da so naši kraji le spalna naselja. In ko že govorimo o prednostih Brdc, ne kaže prezreti dejstva, da so tam že določene naprave v pogledu komunalne ureditve.

Odločujoči zagovarjajo bungalovski sistem, ne pa betonska naselja, zato so se odločili za turistično vas. Tovrstne turistične ponudbe so se že dobro obnesle drugod (Pula, Pohorje, Kotoro itd), torej so že določene izkušnje, ki lahko poslužijo tudi v našem primeru.

Izvršni svet občine namerava na prvi seji zborov občinske skupščine predlagati sprejem predloga o izgradnji turistične vasi v Mozirju. Ob tem pa kaže poudariti, da se podobne vasi načrtujejo še v gornjem delu doline, vendar gre pri tem za dolgoročna gledanja.

Za vse to zbrano bogastvo potrebuje poseben prostor, zato se je odločil, da bo prav za to uredil sobo pod streho. Tja bo potem znosil še razne druge predmete, kot so stare ure in podobno.

Rečičani ste najbrž že ugotovili, da gre pri našem opisovanju za Steva Farbaša, ki živi na Rečici od leta 1960, ko se je poročil.

Seveda nas je zanimalo kako vse to gmotno zmore. Povedal je, da marsikaj dobi od ljudi, potem pa z zamenjavo pride do zaželenega komada. Pa tudi kupi, če je zanimivo in napredaj. Skratka, zbira iz ljubezni in zato mu žrtve nič ne pomenijo.

Stevo Farbaš se je hitro vključil v krajevne prilike, saj je nekaj let vodil strelsko družino, je sicer tudi strelski sodnik pri občinski strelski zvezi v Mozirju. Pri tem športu je bil uspešen, saj ima celo vrsto strelskih odličij.

Socialistična republika Slovenija
SKUPŠČINA OBČINE MOZIRJE
Komisija za izbor kandidatov za podelitev občinskih priznanj

POZIVA

vse gospodarske in druge organizacije, delovne skupnosti, družbenopolitične organizacije in društva, krajevne skupnosti ter posamezne občane k vložitvi predloga za podelitev

OBČINSKIH PRIZNANJ V LETU 1985

Občinska priznanja so namenjena za izjemne dosežke s kateregakoli področja družbenih ali gospodarskih dejavnosti na območju občine Mozirje. Priznanja, ki se slovesno podeljujejo vsako leto na občinski praznik so klasificirana po naslednjih stopnjah: 1. naziv častnega občana občine Mozirje, 2. domicil občine Mozirje, 3. zlata plaketa občine Mozirje, 4. srebrna plaketa občine Mozirje, 5. nagrada Občine Mozirje, 6. značka občine Mozirje.

Predlog za podelitev naziva častnega občana občine Mozirje daje Občinska konferenca SZDL občine Mozirje. Predlog za podelitev domicila občine Mozirje daje Občinski odbor ZZZB NOV občine Mozirje. Predlog za podelitev zlate in srebrne plakete, nagrade in značke občine Mozirje lahko da vsaka fizična ali pravna oseba občine Mozirje. Komisija sprejema obrazložene predloge do 10. avgusta 1985 na naslov: Skupščina občine Mozirje, komisija za izbiro kandidatov za podelitev občinskih priznanj.

PREDSEDNIK KOMISIJE:
Hinko ČOP

Kako dolgo še tako?

V tem sestavku bom razmišljal o zadevi »PROGRAM JAVNE RAZGRNITVE ZAZIDALNEGA NAČRTA — I. FAZA IZGRADNJE TURISTIČNE VASI MOZIRJE. Ob razmišljanju se mi vsiljujejo naslednje misli: nehoti sem bil spremljevalec podobne investicije RTC Golte, ki je bila načrtovana s podobnimi, bombastičnimi pokazatelji s strani Razvojnega centra Celje, ki načrtuje tudi Turistično vas Mozirje. Usoda Golt in peripetije okrog njih so že nekaj časa na dlani. Prepričan sem, da bo enaka usoda, če ne še hujša doletela tudi sedaj načrtovano Turistično vas v Mozirju.

Razgrnitev in predstavitev I. faze Turistične vasi v Mozirju z izdanimi projekti in idejnimi rešitvami predstavljajo prav tako tvegan projekt, poln skoraj abstraktnih retorik: Nikjer ni omenjena ekonomska finančna konstrukcija, niti riziki, ki v danem trenutku predstavljajo osnovni motiv in obligacijo entuziastov. Poudarjam, da me to načrtovanje spominja na »mali Obrovac«. Moj namen v tem trenutku ni razmišljati o urbani zasnovi Turistične vasi Mozirje, saj je to naloga tistih, ki bi morali že pred enostanskim odločitvijo in vrinjenim konceptom te vasi stvar poglobljeno preanalizirati in predhodno anketirati ljudi, ampak opozoriti na nerealnost, čeprav imamo žal pred seboj že skoraj definitivno izdelan program, kot se je nekim in neke zazdelo. Ali je to sprejemljivo v tem trenutku?

Že na osnovi bežnega vpogleda v mapo zazidalnega načrta izgradnje Turistične vasi Mozirje, ki ga je naročal izvršni svet SO Mozirje, izdelal pa Razvojni center Celje — ing. Žnidaršičeva, želim, da moje razmišljanje in pripombe vplivajo (ali pa tudi ne!) na nadaljnji razvoj dogodkov okrog izgradnje te vasi v Mozirju na danem prostoru. Problem je prostor, saj ekonomsko finančnih pokazateljev projekt ne obravnava, kar pa menim, da je tudi bistvenega pomena, mogoče celo bolj kot že sam izdelan projekt. Omenjena gospodarsko turistična investicija glede namembnosti že v osnovi zahteva ogromna družbena sredstva, zato tudi skrajno resnost in odgovornost vseh činiteljev, tako osebnih in kolektivnih. Kot občana me zanimajo naročniki, ki bi naj zasedli turistično vas, koliko bi le teh bilo in s kakšnim namenom. Če je turistična vas vezana na Golte, potem je predlagana lokacija pravo nasprotje logiki, saj so pravzori zlasti v zimskem času zelo problematični, vprašljiva pa je tudi obremenjenost komunikacije Mozirje — Žekovec v drugih letnih časih. Zelo obremenjena je tudi tranzitna cesta preko trga Mozirje do GLIN Nazarje, Kovinarstva Ljubno in Smreke Gornji grad. Gostota prometa bi se na tej komunikaciji pri izgradnji turistične vasi še bolj povečala.

Kako pripravljamo naš časopis

Številni bralci ne vedo kako pride do izida našega glasila Savinjske novice. Včasih povzroča nejevoljo, ker opozarjamo na roke v katerih je treba oddati gradivo, če želimo, da bo objavljeno.

Urednik zbere gradivo, bōdisi v krajih dogajanja ali pa ga dobi od dopisnikov. Teh je žal premalo, zato je treba po vsebino sestavkov do ljudi, do kmetij, do delovnih organizacij, do društev itd. To seveda zahteva kar dosti časa in napora. Za eno številko potrebujemo okoli 70 tipkanih strani besedila in kakih 15 do 20 slik. Tudi slike posname največkrat urednik sam. Ko se tako v prvem tednu meseca nabere gradivo, ga urednik pregleda in uredi. Ker mora rokopiše še sam prepisati zahteva tudi to čas in delo. V naših razmerah je razumljivo, da imajo le redki pisalni stroj in zato napišejo sestavek kar na roko. Filme na hitro razvije in kopira Ciril Sent, saj je časa med predajo filma in potrebo po slikah le malo. Tako se znajdemo kar se le da. Temu sledi branje vseh sestavkov in korektura.

Za vsako številko si urednik naredi okvirno vsebino in potem po tem načrtu zbira gradivo. Včasih ne gre vse po načrtu, ker se vrinejo kakšni dogodki, ki imajo pri obveščanju prednost.

Ko je torej gradivo dokončno pregledano sledi urejanje na strani in razvrstitev slik. To je zamudno delo, ker je treba količino pisanja prenesti na tiskarska merila obsega članka. Včasih je treba šteti tudi črke, da bi se uvrstili sestavek na pravo mesto. Ko je razpored po straneh gotov, je pripravljeno gradivo za sejo uredniškega

Ko načrtujemo Turistično vas Mozirje, bi kazalo, da bi sešteli že obstoječe nočitvene kapacitete, kot so hotel Turist Mozirje in Ljubno, kakor tudi tiste »ex privato« kmečki turizem, gostilne v zasebni lasti in seveda RTC Golte. Le realen račun lahko pokaže potrebo po novih kapacitetah. V primeru potrebe po novih prenočitvenih kapacitetah osebno soglašam z izgradnjo hotela, seveda že na urejeni lokaciji vasi Loke, kjer bo imel vsak gost na razpolago večino infrastrukturnih objektov, restavracijo, sodobno štiristežno kegljišče, jezero za ribolov, troje športnih igrišč, Ribiški dom, Kulturni dom, Galerijo, kino, knjižnico s čitalnico, Mozirski gaj z urejeno etnologijo, skratka, pravi »el dorado« za sprehode brez slehernih dodatnih finaučnih vlaganj. V spominu imam investicijo za RTCC Golte, katere spremljevalec sem bil, zato dobronamerno svarim vse tiste, ki trošijo družbena sredstva, na posledice, ki se v najboljčutljivi verziji kažejo v zavoženih investicijah tako v materialnem kot ekološkem pogledu. V interesu razvoja turizma v dolini, ki gotovo obstaja, predlagam tozadevno negovanje Logarske doline ter hitro ter regorozno saniranje obstoječih kapacitet v družbeni in zasebni lasti, kajti nevarnost je, da bo tudi vsaka nova pridobitev kaj kmalu zanemarjena.

Pri načrtovanju koncepta razvoja turizma v dolini bi morali sodelovati strokovnjaki s področja urbanizma, arhitekture, ekonomike, sociologije, estetike. Predlagane rešitve morajo biti bolj odprte z možnostjo javnega natečaja že v predhodni fazi, kajti nobenega poročila ni, da bi bila prelepa Zgornja Savinjska dolina idealno rešena (tudi turistično) s strani ideje in forpiranje enega oziroma male grupe. Še več, nevarnost je celo, da zapade v togost in manijo. Vsako zavajanje družbe s predlaganim projektom je nevarna igra v času stabilizacijskih prizadevanj, saj smo priča vrsti javno objavljenih zgrešenih investicij v razne »fenije, obrove, rafinerije« Ce investitor in naročnik projektov razpolagata s kapitalom, ki je v tem trenutku ekstremno drag, ga naj vložita v hotel, avtobusno postajo, šolo, v sodobne trgovske lokale, gostinske objekte in kulturo mestnega jedra. Osebno mene bo nihče nikoli prepričal o zdravi ekonomsko finančni upravičenosti predlaganega koncepta in o primerni lokaciji za razvoj in gradnjo Turistične vasi Mozirje.

V interesu družbene skupnosti čutim kot javni kulturni delavec dolžnost, da opozorim javnost na posledice, ki so za občino kakor tudi za regijo potencialno ekonomsko in ekološko usodne. Menim, da je skrajni čas, da ne vlagamo denarja v take investicije, ki so že vnaprej obsojene na propad!

Jože Horvat — JAKI

odbora, ki je glede na naš rok v tiskarni vedno 10. v mesecu.

Uredniški odbor šteje 7 članov in je sestavljen iz predstavnikov delovnih in družbeno-političnih organizacij. Imenuje ga predsedstvo OK SZDL za dobo dveh let. Dolžnost uredniškega odbora je, da gradivo prouči. Urednik poroča o vsebini vsakega sestavka, če pa odbor želi, pa se sestavek tudi prebere. To je največkrat potrebno pri odločitvi, da gradivo sprejme. Urednik poroča o vsebini vsakega sestavka, če pa odbor želi, pa se sestavek tudi prebere. To je največkrat potrebno pri odločitvi, da gradivo sprejme. Urednik poroča o vsebini vsakega sestavka, če pa odbor želi, pa se sestavek tudi prebere. To je največkrat potrebno pri odločitvi, da gradivo sprejme.

Naslednji dan odpelje vse gradivo urednik v Novo mesto kjer se naredi grafična priprava. To opravila urednik in tehnični urednik skupaj od strani do strani, od članka do članka. Naredi se takoimenovano zrcalo strani, ki se včasih pri dokončni montaži tudi kaj malega spremeni. To je možno, če smo se pri količini besed v sestavku ušteli.

Ko je tako časopis po straneh pripravljen, se stran za stranjo slika in film prenese v Ljubljano, kjer se naredijo plošče za tisk na rotacijskem stroju. To opravilo v tiskarni Ljudske pravice. Tisku sledi odposiljanje po naših poštah, kar se opravi tudi v tiskarni.

Namen tega pojasnila je v tem, da si bo vsakdo lahko predstavljal, da pri pripravi časopisa veljajo določeni roki, ki jih pač moramo vsi upoštevati, torej tudi pisci člankov, če hočejo, da se pravočasno objavijo.

Na ta način bodo gozdarji uničevali nadležnega lubadarja. Gre za novo obliko zatiranja tega škodljivca, ki se je obnesla že na Švedskem.

Lepa hvala

Letos so planinci že sedmič pripravili tradicionalen pohod k partizanski bolnišnici na Travnik nad Ljubnem. Udeležba je bila zelo velika, tako je potekala osrednja proslava pred nekdanjo bolnišnico kar svečano. Kulturni spored so pripravili učitelji in učenci OŠ Ljubno, bil pa je skrbno izbran in

izveden. V imenu vseh preživelih borcev, ki so se zdravili v bolnišnici »Celje«, se iskreno zahvaljujem tako planincem, kot drugim udeležencem, seveda pa prav posebno izvajalcem kulturnega sporeda.

Tone Blagotinšek

Planinski prehod meje

Od 15. aprila dalje pričakujemo več prehodov čez državno mejo v planinskem predelu. Gre za določeno sprostitev predpisov o prehodu čez mejo za planince na obeh straneh državne meje.

Meddržavni sporazum glede tega je bil podpisani med našo državo in Avstrijo. Ta predvideva za planince vstopanje v obe državi z ve-

ljavnim potnim listom, ali pa z maloobsežno izkaznico na posebej označenih poteh. Dogovorjeno je, da so takšni prehodi možni od sončnega vzhoda do zahoda. Seveda pa je pri tem treba upoštevati označene poti, ki se smatrajo kot planinske. Tako je pričakovati več prehodov meje tudi po teh poteh. Podrobno opisuje te olajšave Planinski vestnik 1/85.

Strelci v počastitev Dneva mladosti

Pod pokroviteljstvom OZS Mozirje je bilo, dne 26. 5. 1985 na strelišču v Mozirju izvedeno strelsko tekmovalstvo pionirjev in mladincev v počastitev Dneva mladosti. Na tekmovalstvo smo prišli iz OŠ in mladinci iz ŠSD kakor tudi iz OSO s terena. Pionirji so tekmovali v streljanju z ZP, mladinci pa z MK orožjem. Pogoji so bili za vse enaki po 15 strelcev za oceno in 5 za preizkus. Udeležba je bila dobra, saj je nastopilo 11 tričlanskih ekip, oz. štiri ekipe mladincev in sedem pionirjev. Na tekmovalstvu ni bilo zastopnikov le iz OŠ Gornji grad. Od pionirjev so se ekipno uvrstili takole: Prva je bila ekipa iz Solčave, druga Mozirje in tretja iz Šmartnega ob Dreti — sekcija Bočna. Od posameznikov pa so bili najboljši: Hajdinjak Tine iz Mozirja, drugi Podbrežnik Franci iz Solčave in tretja pionirka Žehelj Manuela iz Bočne. Od mladincev pa je bila ekipno najboljša ekipa iz Solčave, druga sekcija Bočna in tretja Mozirje. Od posameznikov pa so se uvrstili na prvo mesto Žehelj Dušan sekcija Bočna, drugi je bil Hudolin Jože iz Mozirja in tretji Novak Izok iz Solčave. Prvouvrščenima ekipama pionirjev in mladincev sta bila podeljena pokala v trajno last in pismena priznanja za najboljša tri uvrščena mesta ekipno in posamezno ter medalje najboljšim trem uvrščenim pionirjem in mladincem. Tekmovalno vzdušje mladih se je proti koncu tekmovalja sprevrglo v pravo radost, zlasti ko so se seštevale točke za osvojitve posameznih medalj, ki so pionirje in mladince izredno razveselile obenem pa tudi vzpodbudile za nadaljnje delo v tovrstnem strelskem športu. Naslednje srečanje strelcev bo za »Dan borca« 4. julija 1985 na strelišču v Šmartnem ob Dreti. Tja vabimo poleg članov iz OSO tudi strelce iz DPO, DO in društev naše občine.

Š. Pungartnik

Vabimo na Kresno noč v Savinjskem gaju in na 3. dan savinjskih lovcev v Mozirju od 28. do 30. junija 1985. Zvrstite se bodo številne prireditve!

ELKROJ Mozirje n. sol. o. TOZD Konfekcija Mozirje

objavlja javno prodajo — licitacijo

tovornega vozila MERCEDES 406, diesel, letnik 1971.

Licitacija bo dne 28. 6. 1985 ob 11. uri pred tovarno Elkroj Mozirje. Ogled avtomobila je možen 2 uri pred pričetkom prodaje. Izključna cena avtomobila je 150.000 din. Prometni davek plača kupec sam, Vplačilo varščine 10% od izključne cene se vplača pred pričetkom prodaje. Informacije dobite po telefonu št. 831-611.

V Mozirju so nekdanjo Pevčevo hišo lepo obnovili. Ohranili so njen prvobitni videz.

Kdo jo je našel

Ko je moja deklica tekla na avtobus za pevsko revijo v Gornjem gradu je na poti od Trapa do šole v Mozirju izgubila denarnico. Ker gre za drag spomin, prosim najditelja, da jo vrne proti nagradi na moj naslov.

Viktor Konečnik, Mozirje

Društvo invalidov občine Mozirje se vsem organizacijam združenega dela in drugim org. in skupnostim iskreno zahvaljuje za finančno pomoč pri izvedbi proslave 15 letnice delovanja društva in načrtovanega izleta nepokretnih in drugih težje prizadetih invalidov,

Cinkarna-TOZD Kemija Mozirje
Elkroj Mozirje,
ISKRA TOZD Feriti Ljubno,
GLIN-Lesna industrija Nazarje,
Gorenje, TOZD MGA Nazarje,
GG Nazarje,
DO Smreka Gor. grad,
MERX-Trg. DO Savinja Mozirje,
Skupščina občine Mozirje,
Železarna Ravne, TOZD Kovinarstvo Ljubno

ZBOR DELAVCEV OŠ »BLAŽA ARNIČA« LUČE

Razpisuje prosta dela in naloge

kuharice na centralni šoli Luče

Pogoj: KV ali PKV kuharica

Delovno mesto razpisujemo za določen čas s polnim delovnim časom — nadomeščanje delavke na porodniškem dopustu. Nastop dela 1. 9. 1985. Kandidati naj pošljejo prošnjo na naslov: Osnovna šola Blaža Arniča Luče v roku 8 dni po objavi v Savinjskih novicah.

GASILSKA DRUŠTVA TURISTIČNA DRUŠTVA in KRAJEVNE SKUPNOSTI

POZOR

Če organizirate kakšno prireditev oziroma veselico vam lahko opravi zvočno reklamo. Mnogokrat plakat ni dovolj, da vzbudi pozornost krajana.

MATJAŽ ŠTEFAN
ZVOČNA REKLAMA
63333 LJUBNO OB Savinji

OBVESTILO

Vzgojnovarstvena organizacija Mozirje obvešča, da bo vpis otrok za sprejem v vrtec za mesec september že v mesecu juniju. Starši, ki bodo v jeseni rabili varstvo za svojega otroka, naj pošljejo pismene prošnje za sprejem v vrtec na naslov VVO Mozirje, 63330 Mozirje.

Prošnja naj vsebuje rojstne podatke otroka, datum od kdaj želijo varstvo in ime kraja, kjer bo otrok obiskoval vrtec. Starše, ki bodo rabili varstvo v oddelku otrok do dveh let, vljudno prosimo, da si prihranijo 1 — 2 dni letnega dopusta, da bodo otroka navadili na spremembe okolja.

VVO Mozirje vrši celodnevno varstvo otrok od 5,30 ure do 14,30 ure. Poleg tega imajo starši, ki za svojega otroka ne rabijo varstva, temveč le vzgojni program, možnost vpisa otroka v skrajšan vzgojni program, ki traja od 8 ure do 11,30 ure.

Hrano plačajo starši le za tiste dni, ko je bil otrok v vrtcu. Vzgojnina se plačuje v polnem znesku za cel mesec ne glede na število dni obiska, razen v primeru, ko je bil otrok bolan zaradi nalezljive bolezni ali se je zdravil v bolnici. Za te odsotnosti morajo starši predložiti zdravniško potrdilo.

OBJAVA PROSTIH DEL IN NALOG

Vzgojnovarstvena organizacija Mozirje
Komisija za medsebojna delovna razmerja
v VVO Mozirje
razpisuje naslednja prosta delovna mesta

1. V DE Ljubno delavko za nedoločen čas s polnim delovnim časom za opravljanje del in nalog varuhinje predšolskih otrok in čistilke
2. V DE Luče delavko za opravljanje del in nalog varuhinje predšolskih otrok in čistilke za nedoločen čas s polovničnim delovnim časom (104 ure mesečno)
3. V DE Solčava delavko za opravljanje del in nalog varuhinje predšolskih otrok in čistilke s polovničnim delovnim časom (104 ure mesečno)
4. V DE Šmartno delavko za opravljanje del in nalog varuhinje predšolskih otrok in čistilke s polovničnim delovnim časom za nedoločen čas (104 ure mesečno)
5. V DE Bočna delavko za opravljanje del in nalog varuhinje predšolskih otrok-čistilke-kuharice s polovničnim delovnim časom za nedoločen čas (104 ure mesečno)
6. V DE Mozirje delavko za opravljanje del in nalog varuhinje predšolskih otrok s polnim delovnim časom za nedoločen čas

POGOJI:

- vse delavke morajo imeti končano šolo za varuhinje ali srednjo vzgojiteljsko šolo
- delovni čas za razpisana delovna mesta po DE je naslednji:
DE Ljubno od 7,30 do 16,00 ure
DE Luče od 10,30 do 15,30 ure
DE Šmartno od 10,30 do 15,30 ure
DE Bočna od 5,00 do 10,00 ure
DE Mozirje od 6,30 do 14,30 ure
DE Solčava od 12,00 do 17,00 ure
- za vsa objavljena dela in naloge morajo kandidati predložiti naslednjo dokumentacijo do 6. 7. 1985:
— prošnjo za sprejem v delovno razmerje
— kratek življenjepis z vsemi zaposlitvami
— spričevalo o končani šoli
— rojstni list

Rok za zasedbo delovnih mest je 2. 9. 1985. Za vsa objavljena prosta delovna mesta je trimesečno poskusno delo. Prošnje pošljite na naslov VVO Mozirje, 63330 Mozirje.

Prekleč

Preklečujem besede, ki sem jih izrekel zoper Antona Jeraja.

Stanko Praprotnik

Raziskovalni tabor 85

Tudi letos bodo udeleženci študentskega raziskovalnega tabora pridno raziskovali. Prejšnja dva tabora sta potekala v Lučah in za svojo kreativno dejavnost prejela vrsto nagrad: Speransovo nagrado za leto 85, nagrado Rajka Kavčiča, Priznanje Gospodarske zbornice Slovenije in Komiteja za varstvo okolja.

Da pa bi študentje — raziskovalci za silo pokrili tudi zadrečki prostor, se bodo tokrat preselili v Gornji grad, kjer naj bi preučili možnosti hitrejšega razvoja kmetijstva, gozdarstva in turizma.

Delovne skupine se bodo ukvarjale z različnimi temami, ki naj bi se med sabo interdisciplinarno povezovali. Teme oz. program dela tabora Gornji grad 85 pa je naslednji:

1. pedološke raziskave tal, problemi pašništva in gnojenja,
2. izdelava univerzalnega pospeševalnega računalniškega linearne programa,
3. parazitološka primerjava hlevov,
4. umiranje jelke,
5. vključitev čebelarstva na kmetijo,
6. problematika in izdelava projekta za malo hidroelektrarno,
7. ureditev turističnega prostora na kmetiji,

V ta okvir dela naj bi sodila tudi organizacija okrogle mize o ekološki problematiki in prostorskem načrtovanju, predstavitev uporabnosti mikro računalnikov na kmetijah in predstavitev možnosti uporabe video tehnike v pospeševalnem delu.

Omenjeni program dela in finančni plan so predstavniki raziskovalnega tabora predstavili na SO Mozirje in delovnih organizacijah po dolini, ki bi bile kakorkoli finančno ali z nasveti pripravljene pomagati letošnjemu taboru.

Prof. J. Purnat, ravnatelj Celodnevne osnovne šole v Gornjem

Učitelj in zgodovinar

Starejši Mozirjani se še spominjajo Frana Hribernika. Ne le kot zelo znanega učitelja, tudi kot človeka, ki je bil pripravljen za kraj v katerem je živel storiti še kaj več od njegovih delovnih nalog.

Da bi vsaj malo predočili bralcem njegovo veliko in dobro delo, ki ga je skozi dolga leta opravljal kot mozirski kronist, da bi predstavili obsežne zapise o kraju in ljudeh v njem, da bi danes znali ceniti velik delež Frana Hribernika k ohranjanju preteklosti Mozirja, je potrebno napisati nekaj več.

Fran Hribernik je kot mlad učitelj poučeval na mozirski šoli že pred prvo vojno. Ob svojem zahtevnem delu je proučeval preteklost Mozirja in okolice, spoznaval običaje, navade ljudi pod Goltmi. Mnogo zapisov izpod njegovega peresa najdemo v raznih časopisih in revijah. Veliko pa je zajel v svojih 7 snopičih zapisov o Mozirju, Šmihelu in posebej še o običajih pastirjev, o tkalstvu in obdobju med okupacijo. Tako nam je ohranil ne nadomestljive vire za proučevanje zgodovine in raznih običajev v tem predelu doline. Skratka, njegovo delo je zelo obsežno in lahko smo srečni, da je uspelo arhivu Kulturne skupnosti zbrati

gradu jim je pojasnil vse v zvezi z nastanitvijo na tamkajšnji šoli, s pogoji dela, prevozi v okolico in prehrano. DO Smreka Gornji grad in Gozdno gospodarstvo sta obljubili pomoč predvsem pri tehnični izvedbi tabora. GG Gornji grad je prevzelo tudi mentorstvo pri raziskovni odmiranja jelke, priskrbelo pa naj bi kakšen kombi in avtomobil za prevoze do vzorčnih površin. GG Nazarje, Gorenje — GLIN in Elkroj so pripravili vsestransko sodelovati. Slednji so zagotovili prevoz razstave raziskovalnega tabora v Ljubljano in nazaj, GLIN bo kril stroške dragih kopij, vsi skupaj pa naj bi pristavili kak star milijoneček — le pogumno! — da bi vsaj malo olajšali sponzoriranje Raziskovalni skupnosti Slovenije, ki v največji meri financira tabor.

ZKZ Mozirje jim bo naredila izbor možnih višinskih kmetij za obdelavo. Za izbrane kmetije bodo raziskovalci izdelali linearni program razvoja. ZKZ tudi obeta pravozno sredstvo pa še manjšo količino ribeza za potešitev najhujših »luštvov« raziskovalnim zanesenecem.

Na SO Mozirje so prav tako z velikim zanimanjem sledili letošnjemu programu. Predstavniki tabora so tam tudi izvedeli, da bo v istih terminih potekala tudi mladinska delovna akcija v okolici Gornjega grada, kjer bodo brigadirji čistili pašne površine. Tako raziskovalci in brigadirji že načrtujejo koristno srečanje.

Prijave za letošnji tabor so v glavnem že zbrane. Veliko jih je in vsem ne bo moč ustreči, kajti izkušnje prejšnjih let kažejo, da z velikim številom udeležencev v skupini ni mogoče uspešno delati, zato bo število študentov letos omejeno.

Letošnji študentski raziskovalni tabor Gornji grad 85 bo vodil Matevž Tavčar, tehnična vodja bosta Borut Zorko in Mitja Venišnik, tajnica pa bo ista kot lani — Darja Kopušar.

A. Britovšek

njegovo literarno zapuščino. Veliko tega je poklonila Urška Rechbachova saj je Fran Hribernik vse do smrti živel v hiši, ki je njena last. Ko je delal in živel v Mozirju je pripravil vrsto predavanj iz zgodovine za prebivalce trga in okolice. Pisal je kroniko, ki je danes izreden vir za proučevanje preteklosti kraja. Proučeval je delo takratnega nadučitelja Praprotnika. in napisal tudi izrpeh zapis o razvoju sadjarstva v Mozirju. Še bi lahko našteval!

Ko je prevzel delovno mesto ravnatelja meščanske šole v Šoštanj, je s proučevanjem in pisanjem nadaljeval in napisal vrsto sestavkov o Šaleški dolini in samem Šoštanju. Za svoje delo so mu Šoštančani postavili spomenik pred poslopjem nekdanje meščanske šole.

Mozirje se v ničemer ni oddaljilo Franu Hriberniku. Prav pa bi bilo če bi o tem vendarle razmišljali. Morda bi Zveza kulturnih organizacij vendarle poskrbela za označbo hiše v kateri je delal in umrl. Ali pa bo kdaj, ko bodo tudi v Mozirju poimenovali ulice, katera od njih dobila ime po njem?

A. V.

Uspelo tekmovanje

Veslalom za pokal XIV. divizije pritegne iz leta v leto več tekmovalcev. Tudi letos so ga pripravili v splošno zadovoljstvo vseh udeležencev solčavski lovci. Čeprav v maju, je bilo še dovolj snega na plazu pri Rinki, da so se lahko pomerili v veslalomu.

Skupinsko so zmagali tekmovalci LD Ljubno pred Solčavo in Lučami. V skupini A so zasedli

prva mesta Danilo Stakne, Solčava, Bojan Naročnik, Ljubno in Franc Roban, Solčava. V skupini B pa so zasedli prva mesta Rajko Prepadnik, Luče, Franjo Ambrož, Ljubno in Kristan Juvan, Ljubno. V skupini C pa je osvojil prvo mesto Vili Marovt, Rečica.

Tekmovanje na plazu je postalo priljubljeno srečanje smučarjevlovcev in želebi bi bilo, da bi tako tudi ostalo.

Pod lipo so se v Šmihelu zbrali, da bi obravnavali nekatera vprašanja kraja

Pod lipo v Šmihelu

Krajani Šmihela so izrazili našemu uredništvu željo po razgovoru o nekaterih vprašanjih kraja.

Želeli so, da pridejo na razgovor tudi predstavniki občine. Uredništvo je povabilo na skupen razgovor v Šmihel tako predstavnike kraja, kot tudi predstavnike javnega življenja. Tako smo se srečali v tej lepi hribovski vasici, žal pa je bila gostilna zaprta in smo tedaj sedli pod lipo in se pogovarjali.

Prisotni so bili predsednik OK SZDL Hinko Čop, predsednik Komiteja za gospodarstvo in plan pri SO Mozirje Franc Finkšt, seveda pa predstavniki krajanov.

Najprej je spregovoril Lovro Golčnik o šolskem posloplju, ki takšno kakršno je, kvari ugled kraja. Tu prihaja mnogo turistov in seveda mislijo, da gre za šolo, ki je vse drugo kot urejena zgradba, na njej namreč je še najbolj ohranjen napis »šola«. Boleče je tudi takšno stanje za krajanje, ki so po vojni požgano stavbo z lastnimi žulji ob pomoči še drugih občanov spet usposobili. Sedaj kvari nekdanja šola izgled kraja do te mere, da postaja že prava sramota. Krajanje se zato sprašuje, kako dolgo bo še tako. Zanimivo je, da nova, sodobna šola nima napisu, staro poslopje pa se z njim ponša.

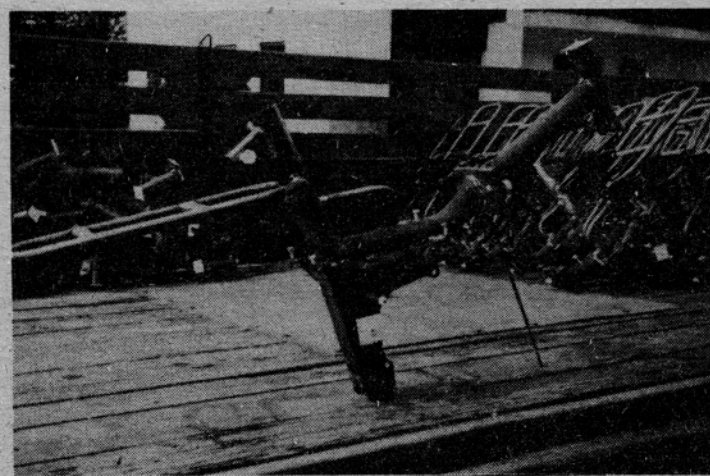
Franc Finkšt je pojasnil, da se je Komite za gospodarstvo že večkrat ukvarjal z vprašanjem okoli usode starega šolskega poslopja v Šmihelu. Vsi poskusi, da se zgradba odstopi družbenemu sektorju so spodleteli. Prav pred dnevi so na komiteju razpravljali tako o šolskem posloplju na Lepi njivi, kot o šmihelskem. Trdno so odločeni zadevo pripeljali do krajanov.

1000 komad

Proizvodnja motornih koles TORI lepo teče. Prav te dni je izdelal kooperant Stane Filčič v Nazarjah tisoči okvir za motorno kolo, ki ga do končne izdelave v Gornjem gradu.

V okviru SOZD Merx deluje Avtotehnika, ki povezuje devet kooperantov zvečine obrtnikov iz naše doline v proizvodno celoto. Skrbi pa tudi za tržne naloge v zvezi s prodajo tega motornega kolesa. Kot zatrjujejo je doslej proizvodnja v celoti prodana. Obeta pa se tudi zanimanje zunaj naših meja.

Povedali so nam, da je končna proizvodnja pred časom nekoliko zastala, ker izdelek enega od kooperantov ni ustrežal zahtevani kakovosti. To so sedaj uredili in delo teče nemoteno dalje. Tako so ugotovili na

Takole je naša kamera ujela v objektiv nakladanje ogrodič za kolesa TORI v Nazarjah

ja. Obstaja predlog, da bi se poslopje preuredilo v dom, ki bi služil počitni šoli v naravi, poleti pa izmenjavi učencev s šolami iz Dalmacije. Tako bi omogočili mnogim našim učencem letovanje v primorskih krajih. Razna društva, ki so bila interesent so odstopila od namere prenoviti šmihelsko šolo. Zanimali so se tudi že privatniki, pa bolj za gostinsko dejavnost, kot za kaj drugega. To najbrž ne bi bilo za krajzanimivo, saj je tam že gostilna. Če torej ne bo drugače, se bodo na občini odločili za javno licitacijo.

Dogovor je bil, da v najkrajšem možnem času posreduje OK SZDL med sedaj zainteresiranimi, da pride do končne odločitve. Če te ne bo, naj Komite za gospodarstvo razpiše v juniju licitacijo.

To bi bila po treh letih prizadevanj za ureditev vprašanja starega šolskega poslopja v Šmihelu možnost, da se najde nekdo, ki bi bil voljan zgradbo prenoviti. Morda bo uspelo.

Krajanje so v nadaljevanju načeli vprašanje kulturnega delovanja, ki je zaradi visoke najemnine dvorane v novem šolskem posloplju ogroženo. Društva takih bremen ne zmorejo, krajanje pa menijo, da bi se našla rešitev v tem, da z dvorano razpolaga bodisi krajevna skupnost, ali kakšno društvo, ki bi seveda moralo skrbeti tudi za red in vzdrževanje tega prostora, za katerega so tudi krajanje prispevali v dobri veri, da bo služil tudi njim.

Tudi glede tega je prevzela OK ZDL obvezo, da bo sklicala vse javnike, ki o zadevi odločajo na skupen razgovor in da skupaj najdejo izhod iz te zagate.

zadnjem sestanku kooperantov, ki ga je sklicala Atotehnika v Celju. Kot zatrjujejo bo že ob polletju nadoknaden zamujen čas po načrtu in tudi količine bodo izdelane po predvidevanjih.

Naše bralce bo zanimalo, da se že izdeluje prototip samodejne nakladalke za enosno kosilnico BCS po zamisli Franca Bidra, kmeta iz Dol-Suhe, ki je letos prejel odličje za inovacije v občini. Prvi komad te naprave izdeluje Stane Filčič v Nazarjah in kot zatrjujejo oba, Bider in Filčič bo izdelek na sejm kmetijske opreme v Gornji Radgoni na razstavi. Če bo zanj zanimanje se bodo dogovorili za proizvodnjo. Seveda pa bo to mogoče le skupaj z ustreznim nosilec tega posla, ta pa mora biti temu primerno organiziran.

Konec krajevene lige

Po uspešnem jesenskem delu je Športno društvo »Vrbovec« Nazarje še uspešneje zaključilo krajevno ligo v malem nogometu. Spet so bile nedelje od 17. marca do 26. maja izpolnjene z živahnimi, zanimivimi, pa tudi kvalitetnimi tekami. Na osnovi jesenskih izkušenj so bila izpopolnjena pravila lige, ki niso dopuščala nikakršnih nesporazumov, zato je tekmovanje potekalo tekoče in usklajeno, brez kakršnihkoli težav in pripomb.

Spodnje Nazarje
Stari bloki
Kurja vas
Veterani
Zgornje Nazarje
Novi bloki

Tudi s sodniki ni bilo težav, kljub temu da so sodili igralci sami. Sodilo je šest igralcev, ki so bili za vsako tekmo določeni še pred začetkom domačinskega dela.

Krajevna liga za sezono 1984/85 je končana, prvak pa je postala ekipa spodnjega dela kraja Nazarje, ki je tako kot prva prejela ob zaključku prehodni pokal, ki bo do naslednjega leta shranjen v prostorih društva. Končna lestvica izgleda takole:

20	15	2	3	87: 40	32
20	14	3	3	106: 44	31
20	9	3	8	56: 57	20
20	7	4	9	68: 78	18
20	4	1	15	69:104	9
20	4	1	15	68:131	8

Najboljši strelec v ligi je postal Cajner Leon s 40 zadetki, pred Bitenc Damjanom, ki jih je dosegel 30. O natančni statistiki priča tudi podatek, da je bilo doseženih 16 zadetkov v lsto mrežo, izključitev pa je bilo za 38 minut. Tekme so trajale po 50 minut, v celi ligi pa nista bili odigrani le dve.

S krajevno ligo v malem nogometu so v Nazarjah do-

kazali, da se s temeljitim pristopom da uspešno organizirati kakršnokoli tekmovanje. To velja tudi za razna občinska prvenstva in prav gotovo se bo potrebno v Zvezi telesnokulturnih organizacij (ZTKO) občine Mozirje nad tem zamisliti in uspešneje pripraviti občinska prvenstva za leto 1986.

Tomaž Križnik

Zaključna akademija

Vsako leto konča 8. razred na naši šoli okoli 40 učencev. Ti učenci so rasti v družbi s svojimi učitelji in sošolci. Včasih je prišlo do raznih sporov, ki pa so se ponavadi uspešno rešili. Mnogokrat je težko razumeti učitelja učenca, prav tako pa tudi učenca učitelja.

Kolikokrat je moral učitelj povzdigniti glas? Kolikokrat je bil razočaran nad učenecem? To so visoke številke. Kljub temu pa lahko vsak od nas, ki sedaj končujemo šolanje na osnovni šoli Ljubno, ugotovi, da so bila ta leta zelo prijetna in so minila zelo hitro. Znamo toliko, kolikor smo se naučili. Gotovo je, da so se vsi učitelji za nas zelo zavzemali.

Slovo bo težko. Akademija, ki je bila v nedeljo 2. 6., je bila tudi del naše poslovljne pesmi, kitica iz balade. Prvzprav se izstopa veselimo, čeprav je slovo težko. Dnevi, ki prihajajo, so najodločilnejši dnevi v našem življenju. Tako kot jih bomo sprejeli in jih gradili, taki se bodo zapisali v zgodovino.

Na naši šoli deluje več kulturnih dejavnosti, 2/3 učencev sodeluje

in deluje na tem področju. Imamo dva pevska zbora, tri folklorne skupine in recitatorje. Trud teh učencev je bil deloma nagrajen tudi na akademiji. Učenci 8. razredov smo dobili tudi pismena priznanja za dolgoletno sodelovanje v teh dejavnostih. Vem, koliko pomeni aplavz publike. Ob tem aplavzu pozabi na težave, ki so bile pri učenju in na čas, ki si ga porabil za to. Program je gledalce zadovoljil, saj mi je več ljudi reklo, da je bil program bogat, lep in pester. Pohvala gre tudi mentorjem, saj so oni vse to znanje prenesli na učence. Ravnatelj se je ob tej priložnosti zahvalil tudi vsem zunanjim sodelavcem, ki vodijo razne dejavnosti na naši šoli.

Mislím, da ima taka akademija veliko vrednost. Vsako leto je in vsako leto je drugačna, organizirana na malo drugačen način. Predstavi nam trud in zanimanje učencev, gledalcev pa prinese delček učenčevega veselja in znanja.

SLAVICA TESOVNIK

Novinarski krožek

OŠ Šlandrove brigade

Ljubno ob Savinji

Tone Partljič v Mozirju

Tudi na naši šoli smo pridni bralci, saj smo letos vneto brali za bralno značko. Ob podelitvi nas je obiskal pisatelj Tone Partljič. Pripovedoval nam je o svojih doživljajih, ko je kot bosopet deček tekal naokoli, kako je hotel prijeti sonce. Povzpel se je na prvi grič in ugotovil, da je sonce za drugim gričem. Zadržati usti smo ga poslušali, ko nam je pripovedoval o svoji kozi Meki in o doživljajih v šoli. Z velikim veseljem smo sprejeli tudi njegovega prijatelja iz Sovjetske zveze, ki je tudi književnik. Prebral nam je svojo pesem o beli in črni mački. Z zanimanjem smo mu prisluhnili.

Tudi Partljič nam je prebral svojo najljubšo črtico. Vsi pa smo čakali trenutka, ko smo prejeli bralne značke. Podeljenih je bilo kar 607 značk. Vsi tisti učenci, ki so osvojili vse značke, so prejeli priznanja. Po končani prireditvi smo pisatelja kar zasuli z vprašanji, listi in s knjigami, kamor se nam je podpisal. Kljub veliki gneči je za vsakega bralca našel prijazno besedo.

Tone Partljič je vzbudil v nas svojo vedrino še večje veselje do branja.

Simona Bitenc in

Mateja Boršnak, 6.c

OŠ II. grupe odredov Mozirje

Prebivalci Šmartnega!

Če ste ljubitelji branja, potem najdete v izposojalnici matične knjižnice v Šmartnem tudi kaj za sebe.

Knjige izposojujejo vsak petek od 18. do 19. ure. Vabljeni!

Nove knjige v knjižnici

I. LEPOSLOVJE: Rudolf, B.: Srečne zvezde prašičev, Hudnik, M.: Krog sedanosti, Vipotnik, J.: Soncu naproti, Zbrano delo J. Cankarja, Eisenkolb: Senator 1., 2. del, Vokač—Medic, Z.: Murgurji, Cardinal: In besede so razkrile, Cato: Vse reke tečejo 1., 2. del, Balzac: Žena tridesetih let, Caldwell: Esterwell, Anderson: Predsednikova ljubica 1., 2. del, Colette: Potepinka, Troy: Moji trije zakonski možje, Forjančič—Rankel: Tereza (iz zbirke Kmečkega glasa)

II. STROKOVNA LITERATURA: Rotar: Risarji-učenjaki, Dajmak & Kolundžić: Sve o kompjuteru, Žižek: Hegel in označevalec, Pravila nogometne tekme, Usmerjanje družbenega razvoja, Makrame v vašem domu, Copeland: Čudovite gore, Birs: Abecednik za astmatike, Nenadić: Soja

III. MLADINSKA LITERATURA: Pregl: Geniji v dolgih hlačah Mozirje, 10. 6. 1985

Ignala je sodnika

To je tudi protizakonito! Še huje kot to pa je, da sta mi ob tej priliki sunila tristo dinarjev... Tristo dinarjev sem imela pod blazino, pa sta šla z njimi... je poudarila, stisnila pesti in srdito pogledala.

»Gospa, tega pa ne verjamem!« je sodnik kratko in odločno odvrnil, odmajal z glavo in omalo-važujoče zamahnil z roko, pisar pa je Lenčka pogledal kot bi hotel reči: tale je pa pogumna!

»Ne lažem!« je Lenčka odrezavo povedala. »Denar je bil mojih dveh sinov. Shraniti sta mi ga dala. Trdo sta delala. Plavila sta les, večkrat bila na flosarski rajži. In zdaj?... Zdaj nimata nič. Zahtevam, da orožnika denar vrnete! Državna uslužbenca sta, pa se takole spozabita,« je posmehljivo zaključila.

»Počasi, počasi ženska!« jo je ustavil sodnik. »Se kakšno podobno in orožnika vas lahko toži zaradi razžaljenja časti.«

»A tako?« je zategnila Lenčka. »Jaz sem pa pričakovala, da boste vi, gospod sodnik, od vseh kršiteljev zakonov ali predpisov enako strogi in pravični. Jaz sem naredila en prekršek, orožnika dva: samovoljno sta delala preizkavo

in denar sta mi vzela. Oboje je res, kakor tule stojim! In zdaj...?«

Sodnik je spet snel naočnike, si pomel oči in pogladil lepo zavihane brke. Bil je v zadregi. Ženski ni mogel oporekati. Da bi orožnika kradla ni verjel, še manj pa to, da bi Lenčka imela tristo dinarjev. Kje pa! Toliko denarja svoj živ dan ni imela in njena mlada sinova tudi ne. Malo prej je tarnala, da ne more kupiti niti kilogram sladkorja. S tristo dinarji bi lahko kupila kar tri bušaste krave. Ampak orožnika sta šla predaleč preko svojih pooblastil. Podcenjevala sta to žensko. Boljje pametna kot onadva.

Lenčka je opazovala sodnikov obraz. Razumela je, da bo trdo šlo in da bo zdaj, ko je začela, morala vztrajati pri svojih besedah, posebno, če hoče doseči svoj cilj. Spet se je oglasila:

»Preverite, gospod sodnik! Pokličite ju in zasužite oba! Tajila bosta, to je gotovo. Branila bosta svojo čast in položaj, a vi ju boste znali priviti. Ni mi mar kako, le svoj denar hočem nazaj!«

Sodnik si je nadal očala, desni komolec uprl v mizo, palec potisnil pod brado, z dlanjo pa si

prekril ustnice. Šlo mu je na smeh. Zabaval se je. Preklemljena babnica! Dvomiselna in pogumna, je razsodil v mislih. Človek bi ji čestital. Ampak veselja, da bi se hvalila kako poceni je dobila tristo dinarjev, ji ne bi rad naredil. Orožnika si pa kazeno zaslužita. Ne zato, ker bi kradla, temveč zato, ker nista k preizkavi poklicala občinskega moža. Z njima bo uredil pozneje.

Ujel je Lenčkin pogled. Nepremično ga je gledala kakor bi vrtala vanj. Naglo se je odločil. Položil je roke na mizo ter si nadel strog, uraden obraz, ko je dejal:

»Vaše izjave, gospa, ne jemljem za resnično. Prav, kar trdite je res, in zadevo bomo obravnavali, kar pa trdite o tatvini denarja ne verjamem in zapisnika ne bomo delali. Razumeli!? O tem nočem ničesar več slišati! V zvezi z vašim prekrškom pa pričakujte pismen nalog za plačilo denarne globe ali pa boste odsedeli.

»Ne, ne bom šla prej, da napišete kar sem povedala! Svojim fantom sem zagotovila, da bo zmagala pravica in da bosta svoj denar dobila nazaj, razen če...«

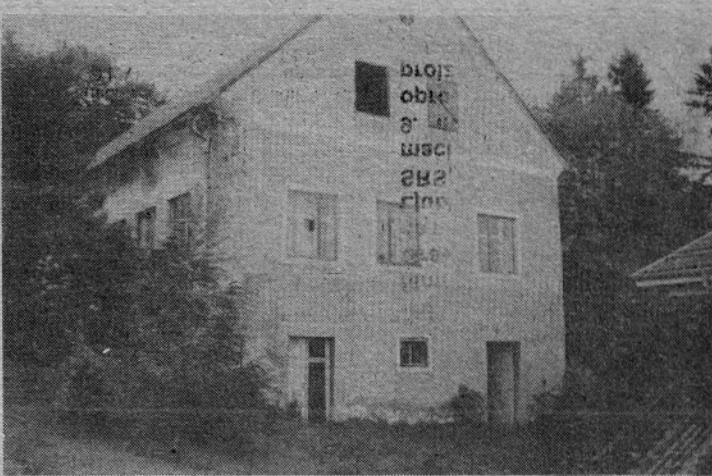
Sodnik je uganil kaj je hotela reči in čez obraz mu je hušnila jeza. Nemirno se je presedel, potem pa pomignil pisarju. On je že pripravil papir. Sodnik je v lepem knjižnem jeziku narekoval

kar je Lenčka izjavila. Zapisnik je moral lastnoročno podpisati. Roka ji ni tako gladko tekla kot jezik, tresla se pa tudi ni. Zakaj le? Lenčkina vest je bila mirna. Naj plačata gospoda, si je mislila. Naj bo za delo, ko sem tolikokrat pospravljala za njima! Če uspem, bom dobila tristo dinarjev, globe bom pa plačala kakih dvajset. Kaj vse bom lahko kupila! Orožnika bosta nekaj mesecev tenko piskala. Naj! Zapomnita naj si kdaj sta sama brskala po bajti Srugarjeve Lenčke!... Takih misli in zadovoljna sama s seboj je odhajala iz sodnikove pisarne in v srcu nosila veliko upanje.

Čakati pa je morala nekaj tednov. Njeni upi so že splahneli, ko je končno doživela zmago. Dobil je denar. Samovoljna orožnika sta bila kaznovana. Da je bilo zadoščeno pravici, je del njune denarne globe romal v državno blagajno, »ukradenih« tristo dinarjev.

S tem se Lenčka preizkav v svoji hiši ni otresla. Nasprotno. Še večkrat je imela vse razmetano. Toda bila je previdna. Niti enkrat ni naredila napake, ki bi jo spravila pred sodnika ali za zapale. Pravtako niso pogršili orožniki. Ob vsaki preizkavi jih je spremljal občinski mož iz domače ali sosednje vasi.

Štefka Petek

V Šmihelu se zgrajajo nad opuščenim šolskim poslopjem, pa ne samo krajani, tudi obiskovalci imajo pripombe nad zgradbo, ki nosi tako viden naslov »šola«...

Veterinarsko dežurstvo

24. 6. do 30. 6. Lešnik-Marjan, dipl. vet. Ljubija, tel. 831-017
1. 7. do 7. 7. Kralj Ciril, dipl. vet.

Ljubno, tel. 840-112
8. 7. do 14. 7. Zagožen Drago, dipl. vet. Ljubno, tel. 840-179

Dežurstvo Elektro Celje, nadzorništvo Nazarje — julij

1. 7. do 7. 7. MAROLT MARKO, Mozirje tel. 831-877

8. 7. do 14. 7. TRATNIK FRANC, Pusto polje tel. 25-841

15. 7. do 21. 7. NADVEŽNIK SREČO, Nizka tel. 831-706

22. 7. do 28. 7. LEVER PETER, Paška vas tel. 884-150
29. 7. do 4. 8. JERAJ FRANC, Prihova tel. 831-910
V slučaju kakšne spremembe pokličite elektro Celjetel. 25-841
15. 7. do 21. 7. Lešnik Marjan, dipl. vet. Ljubija, tel. 831—017

Kino Mozirje v juliju

- 2. NE PUSTIŠ LJUDEM SPATI—francoski film — komedija
- 4. GALIPOLJE—ameriški film — vojni
- 6. 7. PLAVA LAGUNA — ameriški film — melodrama
- 9. OTOK STRASTI — francoski film — erotičen
- 11. ZVEZDNE POTI — ameriški film — fantastični
- 13. 14. TARZAN IN NJEGOVA TOVARIŠICA — ameriški film — pustolovski

Kino Nazarje v juliju

- Kino »Jelka« Nazarje v mesecu juliju predvaja naslednje filme in datum predvajanja:
- 3. Zakaj ne prideš v mojo posteljo, danski-erotska komedija
- 6—7. Vojna za ogenj, francoski-predzgodovinski spektakel
- 10. Ena smešna ljubezen v Njujorku, ameriški-muzička komedija
- 13—14. Pokvarjenik, francoski-spektakel

Kino Ljubno v juliju

- 2. VII. DEVICE SEDMIH MORIJ — hongkongski karate film
- 4. VII. POLICAJ IZ BRONXA — ameriška kriminalka
- 6. — 7. VII. ITI — ET VESOLJEČEK — ameriški znanstveno fant. film
- 9. VII. KRVNA BRATA — nemški vestern
- 13. — 14. VII. ČETVORKA V IGRI — italijanski avanturistični film

Kino Gornji grad v juliju

- 1. 3. julija film »POLICAJ IZ BRONXA« — ameriški film.
- 2. 6. — 7. julija film »MAŠČEVALNO ZAKLEDSTVO« — angleški film
- 3. 10. julija film »KRAVAVA BRATA« — zapadno nemški film.
- 4. 13. — 14. julija film »BORBA TITANA« — ameriški film.

Matična kronika za maj

POROKE: ZAMERNIK Mirko, 25 let, ključavničar, iz Konjskega vrha, 21 in ATEŠEK Marija, 22 let, konfekar, iz Savine 36, 2. POP-LAS Marjan, 22 let, električar, iz Rečice 141 in KREFELJ Uršula, 20 let, gostinski tehnik, iz Bočne 115, 3. SOVINŠEK Anton, 29 let, dipl. ing. agr., iz Tiroseka, 36 in ZLEBNIK Irena, 21 let, ekonomski tehnik, iz Rovta 1, 4. DETMAR Milko, 24 let, gozdarski tehnik, iz Primoža 67 in SEMPRIMOŽNIK Breda, 21 let, ekonomski tehnik, iz Bočne 168, 5. VAJDA Fredi, 24 let, delavec, iz Dola 31 in FLUDERNIK Ida, 22 let, medicinska sestra iz Ljubnega/Savinji 89, 6. CAJNER Milan, 25 let, strojnik, iz Homec Brda 16 in HREN Marija, 24 let, prodajalka, iz Bočne 160.

SMRTI: 1. JEŽERNIK Frančišek, 55 let, inv. upokojenec, iz Strmece, 2. SEDLSAK Marija, 85 let, upokojenka, iz Raduše 39, 3. TOČAJ Terezija, 48 let, delavka, iz Lepe njive 25, 4. ZUNTER Martina, 78 let, upokojenka, iz Loke pri Mozirju 39, 5. LENKO Pavla, 35 let, gospodinja, iz Nizke 11, 6. GROS Alojzij, 48 let, inv. upokojenec, iz Rečice/Savinji 38, 7. STE-NSAK Silvester, 39 let, kmet, iz Tiroseka 30, 8. POŽARNIK Franc, 64 let, upokojenec, iz Gornjega grada 46, 9. REPENSEK Rafael, 72 let, upokojenec, iz Gornjega grada 134, 10. ROPOTAR Jožefa, 67 let, upokojenka, iz Nazarij 91, 11. ATEŠEK

202 leti mozirske šole

Na dvestoletnico mozirske šole smo pozabili. Vendar pa je dobro nekoliko osvetliti preteklost mozirskega šolstva, ki sega nedvomno tja v sredo 18. stoletja. Hribnik je zapisal, da je bila šola najprej v prostorih kaplanije, ki je imela svoj prostor v tabornem delu cerkvenega tabora. Vhod vanj je bil močno utrjen, nad njim pa prostori, ki so služili čuvvarjem tabora ob nevarnostih vpadov sovražnikov, predvsem pa Turkov. Očitno je, da sta bila levo in desno od vhoda tudi dva prostora, torej je morala ta zgradba biti kar velika in mogočna. Josef Janisch, Leksikon von Steiermark, II. zvezek, Graz 1885. navaja na strani 555 ...»pokopališče ob cerkvi je bilo obdano z obrambnim zidom, ki je imel v delu, obrnjenem proti trški cesti močno utrjen vhod nad katerim je bilo kaplanovo stanovanje, domnevno je bila cerkev v 16. stoletju utrjena zaradi vpadov Turkov....«

Tako je razumljivo, da je v kaplanovih prostorih bila lahko tudi prva šola, ki je bila seveda enostavna, učili so veronauk, branje in pisanje.

Velike ukrepe za prosvetljevanje ljudstva je načrtovala cesarica Marija Terezija. Izdala je splošni red za ljudske šole decembra 1774. To je bil dejanski začetek uvajanja rednih šol v takratni avstrijski državi. Sama je pomagala postaviti več šol, njenemu zgledu pa so sledili razni premožni ljudje. Po njeni smrti je Jožef II. z zač-

tim delom nadaljeval in dopolnil predpise. V času njegove vladavine so skoraj vsi kraji dobili šole.

Tako je bil izdan ukaz tudi za šolo v Mozirju in ta je bila leta 1783 ustanovljena. V začetku je bil pouk verjetno kar v kaplaniji. Obiskovali naj bi ga za šolo sposobni otroci. Gre torej za vsakodnevni pouk (vir: Župnijska kronika stran 60).

Prvi redni učitelj v Mozirju je bil Franc Hofbauer, ki je bil hkrati orgljar, cerkvenik in trški tajnik. Zraven vsega pa še upravnik graščine Brdce. Vse to je moral opravljati, če je hotel preživljati sebe in družino, kajti od učiteljskih prejemkov, ki so bili poleg tega še neredni, ni mogel živeti. Ker je Hofbauer prišel v Mozirje 1787 je torej domnevali, da so med tem poučevali domači duhovniki. Franc Praprotnik piše v šolski kroniki, da je Hofbauer v svoji hiši (nasproti Klemenaka in Jurica) odstopil sobo, kjer je poučeval.

Tu je imelo prostora le kakih 20 do 30 učencev, zato je postalo kmalu pretesno, čeprav takrat za obisk šole ni bilo veliko zanimanja. Ko pa je postopno postajalo zanimanje večje, je župnik Anton Zajringer ob pomoči kaplana Paltaufa sklenil razširiti šolske prostore. Tam kjer stoji sedanje staro šolsko poslopje (Narodna učilnica) je stala mala hišica »Marketen-derjeva koča«. To je odkupil župnik Zajringer, jo dal porušiti, hkrati pa tudi utrjen vhod s kaplanijo in na

njeno mesto so postavili zgradbo v kateri naj bi kaplanija in šola. Pri tem so pomagali krajinam gmotno in z delom. Vdrugem nadstropju je tako bilo kaplanovo stanovanje in učilnica, v prvem pa učiteljevo stanovanje in sicer je bil vhod za šolarje s cestne strani, dočim se je šlo v kaplanijo s cerkvene strani. Stavba je ostala župnijska, šolske oblasti pa so plačevale najemnino. V šolo so morali hoditi le otroci, ki so živeli znotraj šolskega okoliša (ukaz visokega gubernija l. 1837). Vanj so spadale vse hiše, ki niso bile oddaljene od šole več kot pol ure hoda. Čeprav so te otroke vsako leto natančno popisali, je bil šolski obisk zelo slab. To dejstvo pripisujejo prevetli zaostalosti prebivalstva, ki v šoli ni videlo bodočnosti svojih otrok. Seveda pa je tudi zaradi številnih kmečkih del ostalo le malo časa za šolo. Mnogo otrok se je vpisalo v nedeljske šole, da bi jim ne bilo treba hoditi v redne. Nedeljske so prenehale delati 1872. leta.

Šolsko-cerkveni odbori so imeli skrb in nadzor nad šolanjem in šolami. Z novim šolskim zakonom leta 1869 so skrb nad šolanjem in šolami prevzeli v Mozirju člani krajnega šolskega odbora.

Praviloma je bil pouk celodnevni, izjemoma so ga imeli le dopoldne. Počitnice so bile določene na 6 tednov, vendar so jih v glavnem imeli dva meseca.

V. del

Zupančičev Izlet iz Celja v Solčavo

V preteklih nadaljevanjih smo z Janezom Antonom Zupančičem pripotovali po Spodnji Savinjski dolini in skozi Mozirje, Nazarje in Radmirje v Gornji Grad.

Tu je 13. aprila 1140 patriarh Peregrin iz Ogleja skupaj s plemičem Diebaldom Chagerjem in njegovo ženo Truto ustanovil benediktinski samostan, ki ga je leta 1274 vzel v svojo posebno zaščito močnega češki kralj Otokar. Albreht I. je imenoval leta 1286 grofa Ulrika, Andreja in Friderika iz Starchanda in Hainburga za oskrbnike tega samostana. Po njihovem izumrtju pa so topostali grofje Celjski.

Ko je prišlo leta 1268 do spora zaradi meje, je vojvoda Ulrik Koroski prisodil opatu Janezu solčavske gozd.

Polagoma je prihajal samostan — tako kot vsi drugi predvsem zaradi pobožnih daril — do svoje precejšnje posesti. Poleg moškega naj bi tu stal tudi ženski samostan, kar pa je pripovedka, katere resničnosti si z listinami nikakor ne upam dokazati, čeprav pri A. J. Časarju najdemo v 14. stoletju Sholastiko iz Gornjega Grada

(1) Leta 1460 je umrl opat Gašper in cesar Friderik IV. je redovnikom prepovedal voliti novega opata, ker je hotel iz posesti tega samostana ustanoviti ljubljansko škofijo. Toda kljub cesarjevi prepovedi so redovniki sami volili novega opata in izbrali enookoega brata Gregorja. Cesar in papež — Pij II. — sta te volitve razveljavila. Toda opat in njegovi redovniki so se tako trdo vrtno upirali razpustitvi svojega samostana, da jih je doletelo izobčenje, ki je bilo preklicano šele potem, ko je opat vrnil vse listine s cerkvenim zakladom in seveda s samostanskim pečatom, ki mu ga je pomagal skrivati gospod Engelbert

Turjaški, vred. Tako je prišlo do popolne ustanovitve ljubljanske škofije leta 1464 (2).

Iz poznejše zgodovine tega kraja beležijo naši kronisti prizore najbolj objestne in razbrzdane surovosti. Med kmečkim uporom, ki je izbruhnil leta 1635 na Spodnjem Štajerskem, so bile oplenjene hiše božje in gradovi, v nekaterih krajih umorjeni prebivalci, povsod pa je prihajalo od divjih grozovitosti. Toda nikjer niso uporniki počenjali hudodelstev na tako pohujšljiv način kot tu v Gornjem Gradu.

V prvi polovici prejšnjega stoletja je dal ljubljanski knezoškofof grof Attems gornjegrajsko cerkev in graščino podreti in oboje zgraditi popolnoma na novo (3). Današnja razsežna graščina je prava knežja rezidenca. Cerkev, ki je med cerkvami v novejšem gradbenem slogu največja in najlepša v deželi, pa že od daleč pritegne popotnikov pogled s svojo visoko kupolo in v notranjosti vzradosti poznavalca s svojim lepim, drznim slogom in z zelo posrečenimi oltarnimi krili, ki so povečini delo Kremser-Schmidta(4).

Gornji Grad je tudi še dandanes graščina, ki spada k ljubljanski škofiji, in je bila le kratek čas — hkrati z Vrbovcem — pod državno upravo.

Popoldne sva se napotila iz Gornjega Grada nazaj proti Sv. Ksaveriju in naprej proti bližnjemu trgu Ljubno; da bi prišla v Solčavo. Malo od trga naprej pot že ni več vojna. Zato sva zajahala tovarna konja. Ozka steza se nenehoma vleče po bregvih Savinje, ki se peni čez kamne, pokrite z mahom. Še ena majhna, prijazna dolina, ki se blešči v ljubkih odtenkih krasnega zelenja, in rečna struga postane ožja, gorovje pa višje in bolj strmo. Vse redkeje naletiš na polja in travnike, ki le tu in tam gledajo iz temnih planinskih gozdov. Koze se pasejo na grebenih in vse redkejša postajajo človekova domovina. Pot kmalu vodi skozi šumeče hodovnike in ovirajoče

Zdaj se dvigne drzno in strmo skoraj do vrhov gora, nato pa se spet spusti v strmo globel vse do globin toka. Popotniku tu na nekaterih mestih grozi nevarnost; kajti le en nesrečni korak — in jezdec in konj bi padla v grozovit prepad.

Deževni oblaki so prekrili nebo. Globoko v dolini sva videla majhe, z iglastim drevjem poraščen otok, na katerega je poslavljajoč se dan spuščal svojo umirajočo luč. Končno sva prispela tudi s tega gorskega hriba in precej premočena sva z večerom, ki se je mračil, prišla v vas Luče. Tukaj je bilo najino prvo vprašanje, kakšno vreme lahko pričakujeva naslednji dan. »Voda postaja motna — dež bo!« je bilo neugodno sporočilo, ki so nam ga dali. Pogovoriz vaškim županom, v katerega hiši sva prenočila, so nama krajšali večer.

Nalivi so spremljali svit prihajajočega jutra in domačini so rekli, da nama sploh odsvetujejo nadaljevat pot, kajti kot je postajal vse bolj kalen, obenem pa je prišlo sporočilo, da bi se poško dovalo brv pri Igli (5). Toda najino hrepenenje, da bi vendarle videla to nenavadno sotesko, je bilo preveliko in možnost skorajšnjega drugega popotovanja preveč vprašljiva, da bi se — kljub neprijetnostni poti in vremenu — tako o blizu u cilja odločila za nemožnost vrnitve.

Deževati ni prenehalo, le oslabele je. Vzela sva drugega vodnika, ki je pri vsakokratnem prehodu moral meriti globino kipečega toka in bresti pred njima. Čez ostro, veliko kamenje in skozl gosto grmovje se je nekaj časa vlekla naporna pot, ki so jo nenadoma spet zaprle velike skale, ob katere so butali hrumeči valovi. Zdaj je treba jezdit čez tok, da bi na drugem, skalnem bregu spet bilo mogoče narediti del poti. Le dve uri trajajo potovanja od Luče do Solčave in v tem kratkem času sva sedemnajstkrat jahala čez Savinjo, ki s kipečim hruščem preska-